

Hej, Camilla. Hej, Kristine. Vi har så meget at tale om i dag, følger jeg.
Ja, men det tror jeg, du har ret i. Ja, så skal vi ikke bare komme i gang med det.
Jeg ved, du har en opfølgning med en opfølgning til en opfølgning i virkeligheden.
Vi har tale om en del gange nu, ikke? Ja, fordi der fik vi jo tale om noget med kastration.
Kastration. Og kastratsanger. Ja.
Og det ved jeg, du gerne vil sige lidt mere om. Jeg kommer jo til at kalde det for kastratsanger.
Det hedder ikke. Det hedder kastratsanger. Meté. Close enough. Ja.
Ja, fordi lige på bagkant skrev jeg frem og tilbage med museuminspektøren fra Vesthæmmerlands
Museum, Maria Kliment Haastrup.
Altså, det er jo fantastisk, hvad man sådan kan få ud af sådan nogle videnskæmsker, ikke?
Altså, det er jo hende, der har skrevet bogen, afvirnes ø, og som også havde set dig et kapitel om
genisten, der ikke var med i bogen.
Og genisten om Johannes, ja, så jeg kunne lige få en folom til den fortælling.
Vi havde en masse spørgsmål jo om kastration, det visste vi ikke super meget om.
Så hun skrev igen, og så beskrev hun, at man fra Anstaltens, altså de kælderske Anstalter, som livet
også var en del af,
er os siddet fuldt det nøje med i, hvordan tiden efter operationen forløb, fordi mange af de her
mænd, de skulle til kontroll.
Mange lede ligesom genisten af psykiske men, efter, men i så del tid jo også fysiske, fordi man ved at
fjerne testiklerne også ændrede produktionen af testosteron.
Og nu har du så allerede fortalt, fordi det visste vi ikke, det talte vi om, hvad er en kastration?
Det tager jo, ja. Man fjerner testiklerne.
Det gør man simpelthen.
Ja, væk med dem.
Okay, altså hele punken fysisk væk.
Nej, jeg tror, at hvis du tager testiklerne ud af punken, punken bliver vel, så hænger den der.
Ej, ej, ej, det må der se mærkeligt ud.
Gennem flere detaljer vi ikke ved noget om, ja.
Det ved jeg ikke. Man fjerner i hvert fald testiklerne, om man lavede huden være eller hvad.
Nej, det må der være. Okay, ja.
Ja, det ved vi så heller.
Men i hver uge, så vil det jo se mærkeligt ud.
Det vil se mærkeligt ud, men det tror jeg er det mindste af deres problemer.
De mange oplevede blandt andet hede tur og vægtforøjelse, og så blev de mere dvaske samtidig
med, at de fleste jo mistede evnen til rejsning.
Og det var jo netop formålet, kan man sige, når det kom til sædlighedsforbrudderne.
Dård så skal det lige sige, at der var en anden definition af sædlighedsforbrudder dengang, end der
er i dag.
Så der var også mange homoseksuelle transpersoner eller mennesker som onanerede for meget som
faldt i den kategori.
Det er simpelthen bare...
Ej, hvor er det langt ud?
Du onanerede for meget, du skal have fjernet dine problemer.
Du skal have fjernet dine fantastikler, ikke?

Ja. Det var mennesker, som man simpelthen betragtede som perverse, og derfor skulle kurere os for deres perversion.

Og så gik dem, der gjorde de hjem og onanerede selv.

Det gjorde de jo højtsensynligt, ikke?

Ja.

Over 1000 mænd blev tvangskastreret i Danmark.

Omtrent halvdelen var homoseksuelle langt de fleste mænd uden for onsvag for soven.

Det er altså grimt, grimt Danmarks historie.

Ja.

Hvor er det vildt?

Forhistorien til kastrationslågivingen, den er i Følge Maria Klimind Haastrup,

at dansk kvindesamfund i 1920'erne efterlyste tiltag mod mænd,

som gentagende gange havde begået overgreb mod kvinder.

Altså man ønskede for en staltning, altså som en tanering og kastration.

Så altså nogle udvidede muligheder for at tilbageholde mænd,

der var dømt i siddelighed sager og kastration som en ekstra garanti for at stoppe serieforbruderne.

Ja.

Så voldsomt, altså ikke nok med, de skal ikke bare have en straf og afsåne.

Nej.

De skal bøde resten af deres liv, så vi kan være trykket på gæderne.

Så vi kan være mere trykket, ikke?

Det var en overgreb sag, hvor en lære ikke havde kunne holde sig fra små piger,

der fyrte til en taneringslåg i 1925, og så nogle år senere,

der fulgte sterilisations- og kastrationslågivingen.

Og en tanering, altså hvad taler vi så om det?

Der snakker vi vel om at blive smittet ud på Livø.

Altså fjernet og holdt fanget i lejre.

Ja.

Lågen om sterilisation gik ud på at forhindre åndsvage,

alkoholiker, vakkerbunder, epileptikker, sindsyg med flere i at få børn,

hvor jo kastrationen havde et preventivt sikte.

Det skulle først og fremmest forhindre seksuelt forbruder i at få tag i nye kriminelle handlinger, ikke?

Men det blev altså set som en behandlingsform i forhold til abnormt seksuelle.

Men det var så vel at mærke ikke nogen, der havde begået kriminalitet.

Nå, nej, men man så det op rigtigt som en god behandling til dem, der lige var lidt...

Så fikser vi det, der galt med dig.

Ja.

Og så opstod der en masse andre kæmpe, store problematikker for dig,

konsekvenserne var man ikke så optaget i.

Konsekvenserne var enormt, ikke?

Fordi de jo med bare konsekvenser var samfundet, som jo så var i.

Men den her person kan i hvert fald ikke opføre sig og utære lidt over for nogen,

eller bare i det hele taget længere.

Det er godt. Og så lige meget med hans livskvalitet.

Ja, ja, ja.

Overlæeg Paul Fjelborg fra Vejle i Sygehus, som foretog kastrationerne på de fleste men, anbrægt på de kælderske anstalter.

Blev af de her ment sådan lidt mobilt kaldt for steenfiskeren.

Steenfiskeren.

Ja.

Jeg vil også lige have med nu nævnt vil lige kastratsanger først, at det jo også blev brugt...

Jeg får næsten lyst til at sige til kulturel formål.

Ja.

Blandt andet så kunne de passe harem uden at blive fristet.

Man kunne være en trofast hoftchæner, der ikke skrev fra pladsen.

Nej, udssygt, hvad passe harem?

Ja.

Hvor er der et harem?

Altså nu snakker vi way, way, way back, ikke?

Så kastrerede man simpelthen ment til at passe på de røgale stamersen, så de ikke forgreb sig på dem eller blev fristet til at knalde med, hvad hedder sådan nogle de øverste et eller anden i det gamle ægybten?

Og sådan noget, ikke?

Nå, okay.

Så kodt, kodt, så de blev fristet.

Og så kunne man være sikker på, at der ikke ligesom skete noget?

Så skete der ikke noget der.

Og det samme med nogle hoftchæner, så kunne man være sikker på, at de i hvert fald ikke gik ud og stiftede familie og skrev fra pladsen.

Og så er jo de her kastratangere, som man får bevare deres lyset børnestemmer.

Kastrerede dem inden stemmen gik i overgang.

Men det er jo også forvildt rent fysiologisk.

Det vil sige, hvis man fjerner testiklerne,

og man gør det før de er blevet mænd,

så går stemmen aldrig i overgang.

Stemmen går aldrig i overgang.

Og det må også være fordi det er hormonerne, der har indvirkning på, at du får en værkstemme.

Og jeg synes lige, at vi skal høre, hvordan det lyder.

Alessandro Moracci, han var en italiensk kastrat-sanger.

Og den eneste kastrat-sanger, der lede længe nok til at få sin stemme optaget.

Så han kan, hvis man hører, og jeg synes personligt, det er mere uhyggeligt end smukt.

Men her går.

Og måske skal du lige sige, hvor gammel er han?

Ja, det skulle godt spørgsmålet.

[Transcript] Mørkeland / Episode 207

Han er en voksenmænd. Du kan lige se et billede af ham.
Jeg ved faktisk ikke, hvor gammel han er.
Hvad vil du tro her på det her billede?
Sist tredverne?
Ja, ja. Sist tredverne.
Helt klart en voksenmænd.
Og hvordan lyder han så?
Jeg tænker ikke, at det er noget, man behøves at sætte på og gå og lytte til dig hjemme, vel?
Altså det lyder jo som en kvinde?
Det lyder som en kvinde, og det lyder måske også...
Altså man kan jo godt synge op i halsen, så mænd også synger med helt lyse stemmer, men man kan sådan i nogle toner høre, at der er noget andet, der foregår her, ikke?
Det er simpelthen hans stemme.
Det er det, er hans stemme.
Det er det, er hans stemme. Og det gjorde man for, at det kunne lyde sådan og for at underholde folk,
og han havde så også skulle leve med altså psykiske mener og alt.
Hvordan, altså hvornår går stemmen i årgang?
Ja, det var sådan noget 14-15 årsald, eller andet ikke det.
Så skulle han have været i stand til at træffe den beslutning på det tidspunkt?
Nej, han er der bare blevet tvunget, som barn, de havde været sådan, du synger dejligt, og det skal du gøre resten af dit liv.
Altså der kan jo også snip-snip.
Hvad skete uheld og alt muligt, tænker jeg, altså sådan, hvor?
Det er system, det er ned og blevet skadet, og så er man ind med at blive kastreret ikke, men det her var jo noget, man gjorde for at skabe en kunstner, en sanger.
Ja, ja, det havde vi ikke med uheld at gøre.
Nej, nej, overhovedet ikke.
Jeg synes, det kunne godt køre i baggrunden til sådan en haunted house-sekvensik.
Ja, lige sådan helt afslutne, så hvad angår sterilisation, så blev der frem til 1992 på landsplanen, steriliseret op mod 6.000 ondsvage,
og kigger man kun på sterilisation fortaget på de kælderske anstalter som Livøg var en del af, så blev der instilledet i alt 1.369 personer til sterilisation,
og dem var 245 mænd, og det betyder altså at 3-4 dele af dem, der blev steriliseret, var kvinder.
3-4 dele af dem var kvinder.
Og grunden til at komme om alle de her tal, som man måske ikke kan tænke om, det er lidt kedeligt eller andet,
det er, at Overlag Vildenskov, han forklarede det her 3-4 dele med,
at ondsvage kvinder havde lettere ved at finde seksuelle partner end ondsvage mænd, der normalt begagede mænd ikke tillagede kvindens intelligens den store vægt, når det galt om at tilfredsstille deres kødelige lyster.
Så fordi, at mænd var vildig til at knale, hvem som helst komkluderede hans...
Hvem som helst, så må vi stille siger kvinderne.
Så må vi stille siger kvinderne, så vi ikke risikerer de for børn, og...

What the fuck?

Ja, hyggeligt.

Hyggeligt menneskesyn.

Og hvor langt skal vi tagebage her?

Jamen frem til 1992.

Ej, men altså.

Ej, men prøv lige.

Altså, det synes jeg, at lige vi skal dvæle ved.

Ehh, hans rudering var, at mænd vil hoppe på hvad som helst.

Så derfor bliver vi nødt til at stille siger kvinderne.

Ja, ja.

Og nu synes jeg, at lige vi skal have med igen, at nu får...

Caroline, vi har snakket om før, sin unskyldning.

Hun blev stilliseret.

Hens største drøm i livet var at få børn.

Ja.

Hun er nu nogen af 50 år gammel.

Hun er stadig mega ked af, at hun ikke kunne stykke familie, ikke?

Ja, ja.

Og de skulle hun, der har haft alt ret til?

Ja, selvfølgelig.

Og det er jo så også derfor, at hun får en unskyldning nu.

Ehh, bedre sent end aldrig.

Den skulle være faldet for længe siden.

Ja.

Ja, så det var lige en opdatering på en opdatering på en opdatering, fordi kastration og stillisation åbenbart er mega interessant.

Ja, ja.

Og så kan du lige vente tilbage og fortælle os,

om man lige fisker stenene ud af punken eller om man fjerner hele punken.

Ja.

Det vil jeg gerne vide.

Ej, det har jeg brug for at vide.

Jeg vil vide med, at der er nogen, der ved det.

Skriv lige til os.

Ja, ja.

Det er der der helt sikkert nogen, der ved det.

Altså, hvis han hedder stenfiskeren.

Hvad?

Fortæl mig lige, og nu skal jeg være der måske ud på Tunis og noget, du ikke ved noget om igen.

Ja.

Men altså, hvad med kastration i dag?

Altså, jeg tænker ikke, at det er noget, vi tvinger nogen til, men er der nogen, der bliver kastreret?

Ja, men bliver de ikke medicinsk kastreret?

Norge, ja.

Det har vi jo taget om.

Ja.

Men ikke den fysiske.

Ej, det tror jeg, som han ikke.

Nej.

Hvor skal det være, fordi der er gået kraft i testiklerne eller sådan nogle ting?

Ja, så skal der være en fysiologisk.

Det vil jeg tro.

Jeg tror, som han ikke på, at der er nogen, der får dem.

Nej.

Altså, konsekvenserne er jo for vile.

Ej.

Ja.

Men man kan jo sådan nu.

Ah, ja, men hvordan?

Hvis man fjerner testiklerne netop, fordi at testosteronen er en stor del af sex, drivet og sådan nogle ting,

så begynder man jo ikke at give ekstra testosteron.

Jeg tænkte bare, hvis man har kraftige testiklerne, så kan du få tilført hormon.

Norge, ja.

Det vil da man da nok gøre, så ikke.

Ja, men se.

Det bliver bare mere interessant.

Ja, det bliver ved.

Ja.

Ja.

Godt.

Men det var jo så, hvad kan man sige, for et par uger siden, at vi snakket om det her med kastration.

Fordi i sidste uge havde vi et servesnit med.

Ja.

Om sexarbejde i Danmark.

Vi var sådan lidt spændte på, hvordan det ville blive modtaget, ikke?

Ja.

Men jeg er glad for, at folk lader til at have taget godt imod det, er åbne.

Ja.

Og godt kan lide at få nogle nyancer og andre perspektiver på.

Også det her med problematikken.

Bare sådan noget som problematikken omkring at kunne åbne en bankkonto.

Ja.

Altså hvordan forholdet egentlig er.

Ja.

Men det er klart, at det også giver anledningen til at stille all muligt.

Nye spørgsmål, som vi jo hele tiden oplever.

Ikke noget før og til noget før og til noget.

Ja.

Så jeg vil sige, nu har jeg endnu mere lyst til at lave et opfølgende servesnit.

Helt.

Helt sikkert.

Om det her ikke.

Ja.

Godt, du.

Jeg har regnet mig frem til det, der skal starte.

Det er mig, der skal starte.

Og jeg skal fortælle dig om Gurly Alice Sørensen, som blev født i køet den 29. juni 1930.

Okay, langt tilbage.

Som 19 år i 1949 flyttede hun til Sverige og blev gift med en anden dansker børrewhed han.

Det ægteskab holdt dog kun i kort tid og de fik ingen børn sammen.

Hun giftede sig her efter igen, men også denne gang gik ægteskabet i stykker.

Gurly blev skilt fra sin anden mand i 1960, da hun var 30 år gammel.

Og heller ikke ham fik hun børn med.

I oktober måneden 1964 var Gurly Sørensen 34 år gammel, single og barnløs.

Men bestemt ikke vende løs.

Dem låde hun til at have mange af og jævnligt tilbringe tid med.

Hun boede alene i en lejlighed på Slusgatan 17, et pentkvarter,

og siden skilsmissen 4-5 år tidligere havde hun anaret sig som 6 arbejder.

Dog med enkelte pauser blandt andet et halvt år tidligere, da hun havde forælsket sig en svensk mand fra Trelleborg,

som var flyttet ind hos hende og havde lovet, at de skulle giftes.

Først ville han dog lade sig skille fra den kvinde, han allerede var gift med, forsikrede han,

men pludselig ombestemte han sig og flyttede hjem til konen i Trelleborg igen,

og Gurly igenopto, arbejdet med at sælge 6.

Gurly Sørensen havde en lille, men lojal og velhavne kundekræs, der kom hos hende i lejligheden, dog aldrig efter kl. 22, og besøget var som regel korte.

Kontakten med mændene foregik telefonisk, og nye kunder fandt hun blandt andet på byens populære dansesteder,

hvor hun jo ikke bare kom for mændene og deres penge, men også bare for at danse og have det sjovt.

Randte hun på kunder, der opførte sig respektløst over for hende eller var beruset, så blev de straks afvist.

Det ville hun ikke finde sig i.

Jeg ved ikke, hvor oplysningen kommer fra, men i følge nordisk kriminalrebutage tog Gurly kun 20 kr. for et samleje,

hvilket svare til godt og vel 225 kr. i nutidspenge.

Det virker lavt med tanke på, at hun havde en fin opsparing på over 100.000 kr. i nutidspenge,

og en der formåede at købe sig en fabriksny folksvarken kontant i september 1964,

og sådan en kan altså ikke have været helt billig.

Men selvom 34 år i Gurly klarede sig godt økonomisk, låde det ikke til at være hendes plan, og fortsatte med at sælge 6, hvilket jo et også kun var noget få af hendes bekendte, og ingen af naboerne visste, at hun beskæftede sig med.

Gurly havde tilmeldt sig et kursus for servitriser på hotelarkaden i begyndelsen af oktober, som måske kunne blive starten på et nyt kapitel i hendes arbejdsliv.

Men så langt nåede hun desværre ikke.

Torster den 14. oktober 1964 havde Gurly's danske veninde Kirsten, som også bodde i Malmø i en mærkelig fornemmelse.

Hun var bekymret. Kirsten plejede at slå ud af telefon med Gurly næsten hver dag, men hun havde ikke hørt fra sin veninde siden 2. oktober, der havde været totalt havshed i 12 dage.

Det havde efterhåndet nået et punkt, hvor Kirsten var nødt til at finde ud af, hvad der foregik, så hun hoppede på en sporvogn med retning mod slutsgarten, hvor Gurly boede.

Ved porten til lejlighedskomplekset bemærkede Kirsten, at Gurly's Folkevognhold parkerede foran eindømmen, som den plejede.

Men under den ene vindusvisker var en lille lap papir klemt fast.

Det var en parkeringsbøde, så Kirsten, og den var udstilt om natten den 5. oktober.

Nu var det den 14. oktober.

En anden parkeringsbøde, som var udstilt en ude senere, var også sat fast.

Med bange anelser skyndte Kirsten, så at gå ind i opgangen og oppe at trapperne til fjerde salg, hvor Gurly's lille toværelses lå.

Moron blev ikke mindre, da Gurly ikke reagerede på, at hun bankede på.

Der var stillhed.

Kirsten ringede til politiet, og sammen med et par betjente gik hun ind i sin venindes lejlighed.

Døren stod ulovst, fandt de ud af.

Det første, der slog Kirsten var, at et guldtappe med et passutskog på lå i uorden i entréen.

Det syn var nok til at få Kirsten til at dreje om på helen. Hun ville ikke med ind i de øvrige værelser, for hun visste, at Gurly med sin veludviklet ordens sans aldrig ville have tolereret et guldtappet lå på den måde.

Der måtte være sket noget.

Betjentene bevægede sig videre rundt, og i stuen blev de mødt af et voldsomt syn.

For der lå 34 år i Gurly sørgsen på en ottoman, halvt afklædt, og der var ingen tvivl om, at hun var død.

Hun havde ligget der længe.

Hvad er en ottoman?

Det er sådan, hvis jeg siger divanen.

Altså en soferlinde daus.

Det er ikke tænkt, tænker jeg.

Et møbel, og der lå hun.

De så, at hendes underliv var blåt, at hendes strømpebokser truser var trukket ned og sad fast ned om højre angle,

og at hendes kjole og hofteholder var trukket op.

Gurly's bluse var knapet op, og hendes ene behovstrop var rykket af.

Hvorfor muttern havde forlagt hjemmet, havde vedkommet smidt en pude over sit ofers hoved.

Da puden blev fjernet, blev kriminalbetjentene mødt af endnu et barsk syn.

En sax var hukket ind i venstre side af Gurly's hals, og sad der stadig.

Det blev konstateret, at Gurly var blevet kvalt, og der efter stukket, med Saxen efter sin død.

Hun havde ligget død i lejligheden i opmod 12 dage. Gernigsmanden havde altså et kæmpe forspring.

Naborne beskrev i følge aktuelt Gurly som en venlig og smilende kvinde, som var enormt nem at tale med og meget ordelig.

Hun var i besiddelse af en udpræget ordenssans, og forstod at gøre sit hjem hyggeligt og indbydende. Naborne på besøg blev inviteret på kaffe, og næsten altid så de der svært ene sidde og arbejde på et kunstfærdigt sygtøj.

Hun har haft et godt forhold til sin nabo, og der er ikke nogen af dem, der har undret sig over, at de ikke havde set hende.

Det er lang tid.

Det virker som om hun havde mange venner, og også mange venner, hun talte med dagligt eller næsten dagligt.

Men det var altså først nu, det blev opdagt. Jeg ved ikke, om de har tænkt...

Hun er også...

Bessie, Bessie, eller andet. Hun må være travl.

De kunne ikke forestille sig noget.

Men der må også have lukket?

Ja, det må der virkelig have gjort.

Og efter 12 dage i stugtemperatur, der ligner man altså ikke sig selv længere, tror jeg.

Så Umeberg, så tænker jeg, at Vennines intuition, der hun træder ind og dør, måske ikke kun handler om det tæppe, der ligger for at lukke sammen.

Der må have simpelthen have lukket forfærdligt.

Det har du selvfølgelig fuldstændig ret i. Det må der. Det må der have gjort.

Altså det må også være på et stage, hvor vi taler insekter, medikere og opsvulde medhed og sådan noget, ikke?

Selvom Gurli Sørensen ikke havde fortalt mange af sine nærmeste om depressen, kalde det et dobbelt liv, så var det selvfølgelig med det samme noget, der præde efter forskningen, efter at politiet kom på sporet af det, altså at hun var sexarbejder.

Ikke mindst forestiller jeg mig, fordi drabet godt kunne virke sexuel motiveret.

Gurli Sørensen førte selv kartotek over sine kunder, og det var selvfølgelig et vigtigt element i sagen, for kunne morteren måske være blandt navnene på listen?

Tross, den vigtige viden om Gurli's liv, havde politiet svært ved at forholde på sagen.

Prudtigt stod de på barbund tross utalige forhør og besøg på alle de restauranger og dansesteder hun frekventerede.

Efterforskerne forsøgte at finde ud af, hvem Gurli havde haft som alfunks, det var altså ret ualmindeligt ikke at have sådan en dengang,

men det var der til synladerne ikke nogen, der kunne svare på.

Offenheden blev bedt om at hjælpe med en hver tænkelig opløsning, der kunne have relevans for sagen, men heller ikke den appelt fik sat skub i efterforskningen.

Gurli's sexkunder henvendte sig heller ikke af egen drift, da kriminalpolitiet senere talte med dem, de kunne finde,

forklarede de, at de ikke havde ønsket at blive dravet ind i en skandale.

Efter at have talt med så mange som muligt kunne politiet indkredse dræbstidspunktet til formentligere hver lørdag den 3. oktober 1964.

Gurli's veninde Kirsten fortalte efterforskerne, at hun sidste havde set Gurli den anden oktober omkring midtags tid, hvor Gurli havde besøgt hende i nogen timer.

Gurli havde ved den lejlighed fortalt Kirsten, at hun havde været i biografen med en ung mand, som hun havde aftalt og mødes med igen den 3. eller 4. oktober, og mandagen den 5. oktober skulle Gurli på kursus på hotel Arkaden for Savitriser og bløste Kirsten. En anden bekendt fortalte, at han havde set Gurli den 3. oktober ved 1930-tiden, hvor hun var kommet goende på slugsgatern.

De var stoppet op og havde sluttet i 10 min. tid.

Ejernand Tobaksforretning i slugsgatern fortalte, at Gurli havde købt avisere ham om formiddagen den 3. oktober.

En nabo fortalte, at der var meget lyd i bebyggelsen, at han både kunne høre radioen, telefonen og samtaler inde fra Gurli's lejlighed.

Den anden oktober havde Gurli mandligt selskab kunne naboen høre, og den 3. oktober så naboen Gurli på gaden ved 13. tiden.

Derefter så han hende ikke igen, og han hørte heller ikke siden aktivitet fra hendes lejlighed.

Og han havde heller ikke hørt noget sådan specifikt?

Nej.

En god veninde til Gurli hjælp også efterforskerne med at komme tættere på gerningstidspunktet med sit vidende udsavn.

Gert, som hun hed fortalte, at hun plejede at tale med Gurli flere gange om ugen.

Hun havde set Gurli om eftermiddagen lørdag den 3. oktober, hvor Gurli kom forbi og besøgte hende og hendes mænd.

Sammen brægte de kaffe og spiste smørbrød, og Gurli fortalte om det kurs, hun skulle på om manddagen.

De drak kaffe og sluttede længe, for Gurli havde aldrig travlt om lørdagen, så de hyggede sig til langt ud på eftermiddagen.

Gurli fortalte, at hun dagen før den anden oktober havde været ud og danset med en mand, der hed Ivan.

Han havde tilbudt hende et job som chauffør, og politiet kunne efterfølgende se, at Gurli havde nævnt en Ivan i sin Nødesborg.

Gurli bad Gjert om at spørge en kollega, som Gurli visste havde været på det kurs, hun skulle på om manddagen.

Hvad hun burde have på, er par klædning, når hun mødte op her første dag.

Det låge Gjert at finde ud af senere samme aften, når hun skulle på arbejde.

Gjert og Gurli aftalte og mødes igen næste dag om søndagen, altså den 4. oktober, så hun kunne få svar på, hvad der ville være korrekt at iføre sig.

Men Gurli gav aldrig lyd fra sig, det lignede hende ellers ikke at overholde en aftale.

En anden veninde til Gurli var Evvi, hun bodde i den samme bebyggelse, som Gurli har arbejdet i en bæreforretning i Nabrolade.

Evvi kunne fortælle, at Gurli havde besøgt hende i butikken fredag den anden oktober om eftermiddagen og igen tidligt næste morgen.

Her havde hun købt et formbrød og to stykker vinerbrød.

Senere den lørdag, cirka mellem kl. 16.30 og 17, ringede Gurli til Evvi og spurgte hende om hun ville med ud af danse om aftenen.

Men Evvi var træt og afslog.

Det var umiddelbart det sidste livstejt fra Gurli, så polsiden mente altså, at drabet var sket sidst på eftermiddagen eller om aftenen lørdag den 3. oktober 1964.

Også fordi hun havde talt med vinerne den eftermiddag, som hun havde spidt smørbrød med og været hjemme hos, om at de skulle tales ved næste dag om søndag, så hun kunne forberede sig på sit kurs om mandag.

Men hun kan ikke løde fra sig om søndag, så ingen havde talt med hende eller set hende om søndag.

Men det tegner jo virkelig et billede af, som du også har sagt, rigtig mange venner og bekendte og folk, der bekymrer sig om hende, og folk, hun havde aftaler med.

Jeg ved jo ikke hvor mange af dem hun så har fortalt om, hvordan hun også tjene sine penge, men det lyder jo ikke som om, at hun, når jeg tænker dobbeltiv, så tænker jeg sådan helt shady i mørket.

Det der ingen, der ved noget om, men det her lyder jo bare, det lyder velfungerende.

Det gør det faktisk.

Hun var ude at købe sig en sprit ny bil, hun levede det godt, hyggede sig og var ude at danse.

Bræk ikke, hun skulle på det her kursus, det glæde hun sig til.

Men også de her hverdagsting, lige ned og køber vi i sådan, og frisbak, brød og en aftale med en veninde.

Og fortalte om Ivan, hun havde været i biografen med, som hun måske skulle se igen.

Og ja, så kan det godt være, at der har været aspekt af hendes liv, som hun ikke har underholdt alle med, eller har fortalt alle detaljer om.

Men det er bare interessant det her med, at det bliver set som et dobbelt liv.

Den blev det bestredet ikke, og så blev hun også kaldt Call Girl, det kaldte man bare i 60'erne.

Dansk Call Girl-myrtet.

Så lørdag den 30. oktober måtte være et rapstidspunktet.

Det er jo et interessant, hvor mange detaljer de kan huske.

Her blev hun fundet den 14. oktober.

Der er gået lang tid.

Nu er der gået flere uger, så taler politiet langsomt med folk hun kender.

Og det er mange, der kan huske mange detaljer.

Ja, de kan huske, hvad tid de talte med hende, og hvad hun lige købte i bæreforretningen, og sådan noget.

14. dagetidligere. Det er lige vel vildt.

Flere naboer kunne jo jo ikke fortælle, at Girlie altid traksine roliggardiner ned senest klokken 22.

Men søndag morgen var de ikke trukket ned, og de havde heller ikke været det i løbet af natten.

Men det er jo også fuldstændig vildt, at nogen kan huske det 14. dag.

Prøv at tænke på, hvor mange historier vi har haft med naboer.

Naboer er de mest nosie piber. Godt og dårligt.

Ja, præcis.

Vænder, bekendte og naboer kunne hjælpe med tidslinjen, men det var ved at dykke ned i Malmøs underverden,

at de sidder og skete noget interessant i efterforskningen.

Politiet fik nemlig at den vej kendskab til to personer, som hurtigtvis var interessant for sagen. Nemlig en 28-årig elektriker og hans 23-årig elsker ene.

Den unge kvinde Git, som hun kaldte sig, var seksarbejder, og ikke bare havde hun et forhold til den 28-årige elektriker.

Han var også hendes Alfons.

Og det var han ikke bare for Git, men også for gurelig, visste sig.

Nå, så hun havde en.

Hun havde en Alfons.

Og ligesom at han ud over at være hendes Alfons, også havde et sexuellet forhold til Git, så gjorde det sammen til altså gældene for gurelige.

Så han var altså begge kvinders Alfons og begge kvinders elsker.

Og derudover var han giftmænd i helt tredje kvinde, som han havde to børn sammen med.

Og så var han altså også elektriker.

Og Alfons.

Ja, travl mand.

Han har haft flere timer i døgnet end de fleste.

Her gått en måned efter fundet af livet valgdepoliziet at sætte Git og elektrikerne for drabede på gurelige.

Det gjorde de efter, at 23-årige Git havde lagt alle kort på bordet.

Hun fortalte, at det var elektrikerne, der stod bag drabede, og hun kunne også forsynde dem med et motiv.

Git forklarede, at hun var shalu på både gurelige og konen, fordi de havde et forhold til elektrikerne som hun, hvor man forstår gerne vil have for sig selv.

Grunden til, at elektrikerne havde drabt gurelige var, forklarede Git, at gurelige pludselig havde kredet alle de penge tilbage, som han havde tjent på hende.

Og hun havde i følge Git en klem på elektrikerne, som gjorde, at han følte sig trængt op i en krog.

Hvad den klemme skulle være, det ved jeg ikke.

At han var Alfons.

Det var ulovligt.

Jo, det var ulovligt.

Det kan godt være.

Men det kan godt være, at hun troede ham mere afslørt de.

I hvert fald fortalte Git, at gurelige pludselig havde sagt, du skal give mig alle mine penge tilbage, du har tjent på mig.

Git fortalte jo et også sådan her til politiet i følgeavisen aktuelt.

Han har også forsøgt at møre det mig.

Det skete et par dage efter drabet på gurelige.

Sammen var vi sad ud i hans vores sommerhus.

Vi kom op og skændes om vort indbyrdes forhold.

Mancher stød ved et vindue og kiggede ud, græb han mig bag fra om stroben og klemte til.

Det lykkedes marium og løs og skrie om hjælp.

Til alt halv kom min svor og kort efter, og det redde mit liv.

Git fortalte også noget andet, der lød vildt.

Det, der gjorde, at politiet også valgte at anholde hende, mens det hele blev undersøgt nærmere.

Det var en bombe faktisk, og betjentene må have siddet måbende tilbage.
I følge Git havde elektrikerne nemlig sagt til hende, at han havde gjort det forbi med Gurelige, som hun var chalupo.
Men Git havde på fornemmelsen, at elektrikerne alligevel var hjemme hos Gurelige den 5. oktober.
Så hun kørte forbi og så, at hans bil ganske rigtigt holdt foran eindommen.
Dagen efter tog hun forbi Gureliges adresse igen.
Jeg vidste, at han løg og besluttede at skykke ham.
På den måde fik jeg vished for, at han stadig opsygte hende med melmerum.
Jeg ville ikke finde mig i, at vi var to piger om den samme mand, og derfor besluttede jeg at opsøge Gurelige for at få en afgørelse.
Hvad med konen?
Det prøvede hun så heller ikke om, men i hvert fald skulle han stoppe det med Gurelige ikke.
Ikke to elskere ud over konen. Det var for meget.
De var ligesom jevnbyr de på en eller anden måde, fordi han også var alfunks for dem begge to, og de var begge to hans elskere ikke.
Hun ringede til Gurelige.
Da ingen tog telefonen, tog jeg selv ud til hendes lejlighed.
Ingen svarede, da jeg bankede på døren.
Men ved at tage håndtaget opdagede jeg, at der ikke var lovst.
Jeg gik derfor ind.
Døren til stuen stod på klem, når jeg aktig så meget, at jeg kunne se Gureliges videben.
Jeg gik ud fra, at jeg havde overrasket hende i selskab med en kunde, og listede derfor af igen.
Da jeg kom ned af trappen, slog det mig, at der havde været usædvanligt stille i lejligheden.
Jeg forsøgte at ringe de efterfølgende dage, men ingen reagerede.
Jeg begyndte da at få en mistanke om, at hun var død.
Min første tanke var, at en eller anden kunde havde slået hende ihjel.
Om man kunne måske have ønsket sig, at sagen blev opklagede efter, så vildt et vidneudsavn, og så vildt en beskyldning mod elektrigreren.
Men det skete ikke.
I tid kunne ikke finde bevisere for, at elektrigreren eller Git stød bag drabet, og Git var også hurtigt til at trække alt tilbage, hun havde sagt.
Nu havde hun, at hun kun havde forsøgt at rette mistanken mod elektrigreren for at få havn over hans utroskab.
At hun havde set Gurelige ligge død i lejligheden var heller ikke sandt, havde hun.
Det er så mærkeligt at placere sig selv på gærningstedet på den måde.
Det er virkelig spøjst.
Det var jo heller ikke noget vendigt for hendes, hvis det var helt var løgn.
Så det var heller ikke noget vendigt for hendes anklage mod ham.
At hun havde set hende død.
Det er en meget udvidet forklaring, ikke?
Også alt det der med opkaldende i alle dage efter.
At have forfuldt ham i flere dage.
Det er meget detaljerigt.
Og pludselig er det bare ikke rigtigt.

Præcis.

Altså skal man tro på det?

Kan det virkelig have sin rigtighed, at der er indtider i det?

Der har nok ikke været noget i det hele, heller.

Men det er også svært at tro på, at der er så heller.

Altså, der er ingen af delene, der er sandt.

Hun placerede sig selv på gerningsstedet før livet var fundet.

Hun visste døren var open?

Ja, det sagde hun, hun opdagede ikke.

Jo, og det var den jo så ringt faktisk.

Og jeg tænker ikke, at det ved jeg ikke noget om.

Det er super normalt, at den ståede open, men det visste hun, at den var.

Det visste hun, at den var, og det kan selvfølgelig godt have stået i at vise.

Men hvad med det her med, at døren ind til stuen var på klem?

Altså, har den nødvendigvis stået i at viserne?

Eller var den præcis på klem, som hun forklagede, som man lige kunne se guerlige spen?

Jo, og hun har jo i så fald jo med sikkerhed været i hendes lejlighed,

når hun ved, at der er en døren ind til stuen.

Ja, det er det.

Altså, det er der jo ikke ind til alle stuer.

Altså, kan man finde på sådan noget her, og så er det 100% løgn?

Eller er der noget i det?

Det kunne man være, at man kan, men lad mig høre, hvad du fortæller mig.

Ja.

Der gik ikke mange dage for at drab sikret sådan af mod guerlis Alfons, og hans chaloo 23-årige elsker blev droppet, og de kunne vandre videre ud i livet.

Dårligt betegnet polsiden fortsat så mistænkt det i sagen, men der skete altså aldrig mere i forhold til dem og deres rolle.

Okay.

Altså, det virker så vildt, synes jeg nok.

Godt to måneder efter fundet af livet på otomanen,

det vil sige december måned 1964, blev der til gengæld gjort en helt ny anholdelse i sagen.

Denne gang var der tale om en 25-årig blikingslager, som polsiden ikke i første omgang ville afsløre mere om.

Men mistanken mod ham bygget på indisjer og ikke beviser, osv.

Dårlig var der nok til at retfærdig gøre en anholdelse at oplyse det enklære ærlands strandmark, til det svenske nyhedsbureau TT.

Den unge mand var også blevet forhørt lige efter drabet,

hvis det sammen dengang havde han klaret frisag, og han nægtede sig ved dengang som nu skyldig. Han havde ikke noget smelt med noget at gøre.

Det viser senere, at det faktisk var Git, der havde pade polsid i hans retning.

Under afhøringer havde hun pludselig sagt, at han var deroppe i lejligheden lørdag den 30. oktober.

Okay, hun er travlt.

Ja, det er så vildt.

Selvom oplysningen kom fra Git, som måske ikke var videre troværdig, så blev det alligevel besluttet at se nærmere på ham.

Og derfra voksede mistanken.

Der gik ikke længe før det kom frem, hvad polsiden havde på den 25-årig blikingslager.

Efter at polsiden havde anholdt ham på hans arbejdsplads og efterfølgende randsadet hans hjem, blev der fundet en jage-mænd-halv-knapp på hans brugpel.

Den anden halvdel af knappen blev fundet hjemme hos Gourli, så altså på Gærningsstedet.

Og først der ville han videkende sig, at han havde besøgt Gourli, og at de to kendte hinanden.

Pressen beskrev, at han også havde gjort så skyldig i andre selvmodsigelser.

Det kom frem, at han havde besøgt Gourli mindst to gange, før den 30. oktober 1964.

Og at det var Git, der havde anbefalet hende til ham, fordi han ledte efter en seksarbejder, der ikke tog lige så mange penge for et samleje som Git.

Han og Git havde kendt hinanden i mange år.

Okay.

Ja.

Da polsiden afhørte blikingslageren om hans færd, den 30. oktober, som man mente var et rapsdagen,

erkendte han, at han havde været hjemme hos Gourli den dag.

14.30. oktober havde de sidste set hinanden den 27. september, hvor de havde spist kager, lyttet radioer,

og aftalt, at de senere ville gå ud og spise.

De var også kørt forbi hans lejlighed for at hente nogle bukser, han skulle bruge.

Og senere op i Gourlis lejlighed, havde hun bedt ham om at hjælpe hende med noget praktisk ude i sit køkken,

noget med at fjerne en trappelyk fra en rundstock, der sad i et ventilationsrør.

Okay.

Hun gav blikingslageren en kniv, men den blev bare både i spidsen,

og hælder ikke med en større brød kniv gaten sig.

Til sidst rækte hun ham en sax og med den lykketste.

De havde ikke haft sex den dag, sagde han, bare hængte ud og aftalt og ses igen.

Og det gjorde de så den 30. oktober.

Den redge gjorde for hele sin færdende dag fra han stod op kl. 10

og gik ud for at handle og hjem for at spise,

til han gik hen til systembolakket ved 12-30 tiden og købte brænde vin.

Her havde han mødt en gammel bekendt, som han en gang havde siddet i fængsel med.

Blikingslageren var nemlig tidligere dømt for teori, grofttyori, ulovlig bilkørsel, hælleri, og nogle år senere mishandling.

Hvad det præcis dækker over, det ved jeg desværere ikke.

I løbet af dagen her den 30. oktober spiste blikingslageren frugst og dragt noget af brændevinen.

Så bestemte han sig for at ringe til Gurli, hun inviterede ham op,

og han svarede, at han kunne komme forbi med det samme, men at han ikke kunne blive så længe.

Han ankom til lejligheden på slutsgarten ved 15-30 tiden, sagde han.

Han gik indenfor med fraken på og stillede flasken med brændevin på bordet, den var halvt fyldt.

Han havde drukket en del før han var kommet op til Gurli, men han havde altså ikke fyldt sig fuld,

sagde han.

Gurli bad ham om at hænge jakken ude i entræen, og det gjorde han.

Hun sad på en stol ved siden af automaten, og da blikingslageren kom ind i stuen igen, sagde han, at han ville egentlig burde have haft noget sotervand med til brændevinen til at blande op med.

Gurli sagde, at hun havde noget cola, så han hentede den og to glas.

Gurli sagde, at jeg takte til et lille glas for selskabets skyld, selvom hun ikke plejede drikke spiritus.

Derefter sad de bare at slude ad og lytte til radio fortalt han.

Flasken med brændevin endte med at blive tømt, og efter noget tid ringede telefonen.

Gurli fortalte den, der ringede, at hun ikke kunne mødes med vedkomne om mandagen alligevel, fordi hun skulle på kursus.

Mens hun talte i telefon, satte blikingslageren sig over ved siden af Gurli,

og da hun havde lagt røget på begyndte de at blive intime.

De var sammen på automaten, og da de var færdige, gik blikingslageren ud for at smide kondomet ud.

Da han kom tilbage, talte Gurli i telefon igen, men han registrerede ikke, hvad der blev sagt.

Dårlig bemærket han, at Gurli havde virket vred i løbet af samtalen.

Passer det her tidsmæssigt med, hvornår underbogen havde hørt, at hun havde mandligt selskab?

Nej, for det var dagen inden, og det passer heller ikke tidsmæssigt med Gert, som Gurli var på besøg hos Gert og hendes mand.

Det var på det her tidspunkt, hun var om eftermiddag, den 30. oktober.

Så hvis det her han fortæller rigtigt, så skulle der altså være senere på aftenen,

og ikke om eftermiddagen, som han siger nu.

Blikingslageren fortalte, at han sikkert noget at tilbringe to timer sammen med Gurli, før han gik igen.

Polisede konfronterede ham så med, at han skulle have været der mellem kl. 15.30,

fordi det tidsrum havde veninde ligesom sagt, at Gurli havde været på besøg hos hendes mand.

Men blikingslageren fastholdt sine tidslinjer og sagde, at det var de andre, der løg.

Han prøvede ikke at rykke det, eller komme med en alternativ.

Det kom frem, at polisede havde fundet ud af, at en ven til blikingslageren havde indleveret et lyst jærkesætteransform,

efter at Gurli var blevet slået ihjel.

Venne fortalte polisede, at der havde været små mørke plætter på både bukserne og jærken.

Og det var også den jærke, der manglede en halv knap som polisede senere beslaglag.

Venne her kunne også fortælle noget andet interessant om tiden efter drabet.

Blikingslageren havde ikke erkendt, at der havde slået Gurli ihjel over for ham,

men han talte meget om drabet og sagde, at han ikke havde noget af Libi,

og at han nok ville blive afhørt og fængslet, altså før polisede interesserede sig for ham.

Polisede hentede den mand ind til en afhøring, som blikingslageren havde fortalt,

at han havde mødt for en systembolaget den 3. oktober.

Det var en matros, som han altså tidligere havde siddet i fængslet med.

Og det var godt, de gjorde det, for matrosen fortalte, at han havde drukket med blikingslageren flere gange

efter den 3. oktober.

[Transcript] Mørkeland / Episode 207

Og en sen aften i december, hvor de havde siddet hjem hos ham, og blikingslageren havde været godt fuld, havde han pludselig sagt, at det var ham, der havde mørtet Gurli.

Så havde han rejst sig op og var gået over til matrosen for at demonstrere, hvordan han havde gjort det.

Blikingslageren havde taget fat om hans ene lov og kønsorganer, og med den anden hånd havde han taget fat om matrosens hals. Og så havde han sagt, hun holdt så hårdt i mine arme, og hun ville ikke dø, men jeg tog saxen og stagt den i halsen eller noget i den retning. Okay.

Ratsagen mod blikingslageren gik i gang i februar måned 1965, og blev den hed til længste ratsag i underretten i Malmø. Den strakte sig over mere end 3 uger.

Okay.

Det var anklager Sven Olaf H. Kansons teori, at følgerne var sket med Gurli. Hun var blevet drabt på et tidspunkt mellem klokken 17.30 oktober, og morgenen den 4. oktober.

Altså, de har jo virkelig også fyldt dane ud, ikke?

Det virker lidt som om, at de næsten ved...

De har egentlig i hvert fald forskellige mennesker, som siger, de ved præcis, hvor hun har bare hende på hvilket minut.

Altså, det er svært at holde styr på alle de her, men det lyder bare som om alt, som han fyldt ud.

Og så er der et hul.

Det er simpelthen det må, som vil hende være sket efter, efter, efter, med scene, efter med dag 3. oktober, ikke?

Så det var det, de ligesom argumenterede for i retten.

Hun er blevet drabt mellem klokken 17.30 oktober, og næste morgen.

Blikingslageren var sandsynligvis kommet hjem til Gurli ved 19. tiden og havde været beruset.

Hun havde alligevel lukket ham ind,

men Gurli havde været afvisende, da han lavede op til at vil have samleje.

Hun afvist ham, og det fik ham til at gå amok.

Blikingslageren kastede sig over.

Gurli har væltet hende omkuld på automaten.

Hun havde hæmpet, og det var også der en knapporvallet af hans jage.

Mens han havde fat om halsen på hende, og hun stoppede med at gøre modstand, gennemførte blikingslageren en voldtægt.

Og til sidst drabede.

Inden han forlod stedet lidt han efter penge i lejligheden, han troede måske, at hun gæmte dem bag en træplek, der sad i et ventilationshold i køk med, og derfor gik han i gang med at fjerne det.

[Transcript] Mørkeland / Episode 207

I gang med meget kynisk, og forsøg at finde værdier i hjemmet,
og stod med saxen i hånden,
kom der pludselig lyde fra Gurli på automaten.
Blikingslageren skyndte sig ind i stuen,
og stagte den i halsen på hende.
I den forbindelse fik han blod på sit lyse jakkesæt,
og til sidst kastede han så en pude over hendes hoved,
og skyndte sig væk fra stedet.
Blikingslageren nægtede det hele.
Han havde ikke slået Gurli i elhævetet.
Det var anklædmyndighedens fremleggelse.
Det var det, de mente.
Det var det, de mente var sket.
Jeg synes også, det er interessant, at de mente,
at det var den dag, han havde stået fiflet med denne træplek,
og at hele denne historie om, hvordan de havde hygget,
så den 27. september, måske så er slet ikke var sandt.
Det vil også meget sindsynligt,
at han har tænkt, at jeg bliver nødt til at sørge for,
at jeg har en historie, hvor min fingeraftrykker plantede på den skide sax.
Præcis.
I en anden ledning.
Og så gav hun mig en kniver, den virkede ikke,
og så gav hun mig en brydekniver, den virkede heller ikke,
fordi takkerne faldt bare af.
Men med saxen lykkedes det.
Og dermed har jeg haft den sax i hånden.
Ja, det har helt sikkert handlet om fingeraftrykker.
De næste tre uger blev derført masser af vidner,
også fra forsvareres side.
Herunder tre vidner, der havde det,
at de havde set aktivitet i Gurlis lejlighed den 5.
og 7. oktober, altså længe efter at drabet skulle være sket.
Et vidende fortalte også om at have set en mystisk mand
forlade Gurlis lejlighed den 5. oktober.
Anklagemyndigheden lykkedes dog med,
og så tvivl om vidnernes troværdighed og hukommelse.
Der blev afsagt døm i sagen den 7. marts 1965.
På baggrund af det, der er fremkommet,
kan det ikke betrække det, som bevist,
at blinkenslageren, kalder vi om her,
har begået den af anklagen påstået handling.
Anklagen mod ham må derfor afvises.
I samme ombering blev et beskedendt afstatningskrav

fra Gurlis forældre hjemme i Danmark også afvist.
De havde ønsket sig afstatning for at kunne dække omkostningerne til transporten af Gurlis lige hjem til Fydebyen Køe og Begravelsen.
Blikkenslageren var fri til at gå,
og senere fik han tilkendt en afstatning på 15.000 kroner for at tabte arbejdsfortjenneste, psykisk svige og smærtesamt flytteudgifter.
Og her er lige kort i punktform årsagerne til rettens afgørelse.
Retten medgav, at der var graverende omstændigheder, som de kaldte. Blandt andet, at det var sikkert, at han havde beskygt Gurlis kort tid før draget.
Men der blev fundet fingeraftryk i lejligheden, som ikke var identificerede.
Gurlis havde været i biografen med en uidentificerede mand, som hun kaldte Ivan, som hun skulle ses med igen.
Altså, det brugte de som grunden, så kunne det jo lige så godt være Ivan.
Og ham, fordi ham ved, hvem han er.
Og der var fingeraftryk i lejligheden, vi ikke ved, hvem stammer fra.
Hvem var fingeraftryk på den fanden sags der?
Ja, det siger de ikke noget om.
Men det prøvede han jo også at forklare, hvis det var her.
Jo jo, men stadigvæk havde det været godt at de var på den.
Ja, det ville være et rimeligt vægtigt indice, ikke?
Så begrøede de det også med, at Gurlis kunne have været sammen med adskillige personer, hvis identitet ikke kunne fastslås, ligesom det havde været tilfældet med Ivan.
Altså, det kunne være Ivan, der var mutteren, men det kunne også være mange andre mænd.
Med tanke på Gurlis store kundekræs, kunne der sagtens være kommet en anden mand forbi, efter at blikkenslæren havde været der.
Så det var også en selvstændig pointe.
I forhold til den halve knap blev det vurderet, at den ikke nødvendigvis var blevet tabt i forbindelse med kamp.
Den kunne også bare være faldet af, mens de sad på otomanen sammen, som blikkenslæren havde forklaret det.
Jakken med mulig blodstænd blev først senterans den 16. oktober bemærket retten, altså efterfundet af livet.
Hvis blikkenslæren havde vildt af med den, desparat efter et drab eller ville have slettet spornes, så havde han nok gjort det tidligere.

[Transcript] Mørkeland / Episode 207

Det er jo ikke sikkert, at han havde set, at der var noget på.
Det var kun bittesmå prægge.
Det var bittesmå blodstænd.
Jeg tænkte, at Amir lide blev fundet den 14.
Så det var overalt i pressen den 15.
Og så indleverede han den til Randsen 16.
Ja, det passer der meget godt.
Men de sådan, ej, så ville han have gjort det den 4. efter drabet den 30.
Og det kan man ikke vide noget om.
Så var der også, at blikkenslæren havde forsøgt
at få andre tag i ham et falsk alibi.
Det menede de bare kunne handle om, at han netop var bange for
at blive æglet ind i sagen nu, hvor han ikke havde noget alibi.
Og det samme argument kunne bruge som de oplysninger,
han havde givet, som havde været mod stødene.
Matrosens vidende udsavne om, at blikkenslæren havde erkendt drabet over for ham
og inden der demonstrerede, hvordan han havde gjort det,
blev afvist som fuldemandssnak.
Og anglærens teori om, at blikkenslæren havde lidt efterpenge i lejligheden
blev afvist med, at der lå masser af kontanter og bankbøger frit frem med forskellige steder i
lejligheden.
Han havde ikke behøvet at operere en traplyk ud.
Og det ville han nok heller ikke have haft onsnærværrelse nok til efter et drab.
Så det har der gjort?
Ja, der lå nogle kontanter her. Det er nogle bankbøger,
men det kan jo sags være, at han tænkte, at der ligger det store stasjer heroppe, ikke?
Det var deres begrønser, og det er jo rigtig mange inddiser.
Rigtig mange ting de skal sige også kan være skæd på en anden måde.
Ja, og det er fordi det.
Men hvor er det også ærgerligt, at kriminaltekniken ikke er videre på det her tidspunkt,
så kunne det måske være lige meget, at det, jeg kan sætte,
havde været tærance, de havde måske stadigvæk kunne finde blod på det, ikke?
Ja, hendes. Det er en A, men det havde de sikkert også bare at vise med.
Men det var jo det, han havde haft på, og de havde haft sex.
Hendes blodplætter?
Det er jo bare det, han A.
Måske kunne man have påvist, at det var blod, der havde været på.
På en eller anden måde, ikke? Det tror jeg, der godt man havde kun.
Ja, ja, men det kan man så sige om mange.
Nu havde vi hejt dag, ikke? Der kunne være blodbrukt.
Jeg synes faktisk, de havde meget.
De havde jo sindssygt meget på ham.
Ja, de havde meget, og jeg er med på at være enkel ting.
Ikke rigtig kan noget.

Ej, okay. All ting er ligegåb.

Alle ting er ligegåb.

Alle ting er ligegåb kan rigtig meget. Jeg synes også, at være enkel ting kan noget.

Og hvad med det der mishandling, han havde været dømt for tidlig, og det vil jeg da også rigtig gerne vide noget mere.

Ja, der er hvem er han som menneske, ikke?

Ja, han er ikke der kunne finde på sådan noget.

Ja, og til at starte med, forsøger han at helt sno sig udenom.

Altså, jeg kender slet ikke gurlig.

Og det er jo så først, da han bliver konfronteret med ham.

Det ved vi, du gør, at han er kendt, og det.

Og så kommer man en eller anden historie om, hvad der sker i det, ikke?

Jeg kunne også godt tænke mig at vide ham, han indrømmede overfor, som så fortæller det til politiet, om det bliver afviset med fulde snak.

Hvor meget havde stød i at vise den, set op imod, hvad han kunne fortælle?

Altså, han havde der bare været nogle detaljer, som ikke havde været i at vise den.

Altså, det kunne godt være, at man kunne godt have skrevet i at vise den,

og hun blev stukket i halsen, men at de havde holdt tilbage,

at det var en sax, hvis han så havde kunne sige, om han sagde, det var en sax.

Sådan nogle ting, ikke?

Ja.

Men altså...

Jeg synes, der er så mange ting.

Der er så meget, der peger af hans rappe.

Men prøv lige også at tænke over denne her, det her scenario.

Det var Git, der fortalte politiet, han var deroppe den tredje.

Han var deroppe den tredje, ikke?

Ja.

Git placerede sig selv på gærningsstedet.

Ja.

Altså, hvad hvis Git ønskede, at hun skulle dø, fordi hun var salut?

Hvad er Git's rolle i det her?

Ja.

Altså, virkelig shady.

Ja.

Totalt.

Det er så vildt.

Det synes jeg virkelig ikke.

Altså, der er så meget, der peger af hans retning, og så fik han lov at gå.

Ja.

Fordi de synes jeg for meget, at det kunne bort forklare sig.

Men kan man sætte at kig på mængden?

Jo, man kan kig på mængden, men prøv at høre.

Jeg synes altså også, at der er mange af de ting,
som de jo bort forklare med hjemmens seksarbejder.

Ja.

Ej, der var jo mange mængder.

Rigtig mange mængder.

Aveligt for hende, at hun lavede sådan en tilværelse,
fordi ellers havde vi nok knælle her med.

Ja, rigtig mange mængder, og der må vi forstå,
at der kan jo nok være mange af dem,

som har de her tilbøjeligheder, fordi det har sådan nogle mænd jo.

Alle de afvisinger, de kommer med i forhold til de indisjer,
der er hjemmens seksarbejde, så den fejrer vi at bo ad.

Ej, jeg synes det er vildt, når alt peger af den retning,
der synes jeg virkelig.

Nu fortæller du mig, at så gik der fem år, og så?

Nej, jeg må desværere konkludere. Følgerne drabede på danske guldige alle.

Sørensen er aldrig blevet opklaret, hvorfor hun skulle kvæles,
og hans saksjerede i halsen er fortsat et mystære.

Så er der jo også det der med puden over hovedet,
som er noget, der ser en, der kender hende.

Ja, ja.

Og han kan gå ud og kigge på hende, eller kigge på sin gærning, eller...

Det kan være en, der kender ikke, som ikke kan holde det ud,
men kan også være en, som aldrig har begået et drab før,

som alligevel synes, det er voldsomt at se et liv, der ligger stiger ikke.

Men saks ude af halsen.

Men saks ude af halsen.

Stærkelsen.

Ja.

For at fortælle om det uopklaret sagsmår,

som det også blev kaldt på dansk føde,

guldige alle Sørensen i Malmø,

har jeg har fat i Nordisk Kriminalrebutatie 2007,

af visen Aktuelt Bt, Nyhedsberodet TT og Ritsav.

Så det var også interessant at blive skrevet en del om herhjemme.

Ja, det var det faktisk.

For hun var jo en dansk cold girl i Malmø,

fra Køge med forældre på Sjælland, der stadig bodde på Sjælland.

Og virkelig sådan, vi ved meget lidt om hende,

men det, vi ved, det var bare simpelthen, hun gjorde sin ting,

og levede på en eller anden måde,

ikke køb sig en fed ny bil,

og skulle starte på det her kursus,

havde drømmen og planer og sådan noget.

Og gjorde jo netop det her,
som Jelena jeg fortalte om i servsnittet,
med at komme til og fra,
så havde hun en kæreste, så var hun ikke aktiv,
så skulle hun bruge nogle penge.
Og nu virkede det som om,
hun var på vej ud af det igen, ikke?
For sidste gang.
Nej, det her med, nu skulle hun starte på det her kursus.
Nå, ja, ja, det.
Og så skulle det ligesom være det, ikke?
Nu ville hun prøve noget andet.
Ja, nu skulle der ske noget andet.
Hun havde tjent de penge, hun skulle tjene, ikke?
Nej, men altså.
Og døde med over 100.000.
I nuttidspenge.
Ja.
Spadet op.
Ja.
Men så hun havde forberedt sit exit.
Ja.
Det virker lidt sådan.
Det virker lidt sådan.
Det er trist.
Jeg synes i ser, det er trist,
når der er så meget, der peger i den rej.
Så meget.
Så meget.
Og men jeg ved, det er dig.
Nej, det er dig, Camilla.
Ja, men det er dig.
Han var dig.
Tror du virkelig kun, altså,
jeg svinger bare lidt imellem,
at det lyder virkelig som om,
at de afvist alt for de seks arbejder.
Eller?
Hmm.
Var der ligesom det der brænde bevis?
Der var jo ikke et fældne bevis,
men der var der godt nok mange,
inden de så ikke.
Ja.

Han havde travlt med at gå rundt
og sikre sig et alibi,
og forsøg at få folk til at hjælpe ham.
Og så synes jeg også.
Med et fald skal alibi efterfølgende.
Altså, hvorfor skal de tidligere?
Blodstænd på hans jægge.
En knapp på gændingsstedet fra jægge.
Og hvorfor skal en mand,
hans vidneudsavn, bare fejse bordet,
fordi at han dækker?
Nej, det var ikke ham, der var fuld.
Matrosen.
Altså, det var ikke fordi,
at matrosen var fuld.
Det var de afvist.
Når han havde sagt,
altså, de menede egentlig,
han havde sagt det,
men det havde været noget, man siger.
Det havde været fuld med en snak.
Ja, ja.
Ej, okay.
Ja.
Når, jeg troede ikke.
Jeg troede, at det var fordi,
de ikke troede på matrosen.
Overfor ham er kendt, han drabede ikke,
men han havde også overfor andre.
Talt virkelig meget, om det her drabede.
Jeg skulle nok i fængsel.
Hvilken uskyldig person,
før der er overhoved af spotlys på den?
Det skulle nok noget med mig at gøre det her.
Nej, nej, nej.
Men han siger jo,
Det kommer efter mig.
Jeg kommer nok i fængsel.
Jeg skal nok afhøre,
så så kommer jeg i fængsel,
for jeg har ikke noget alibi.
Hvornår tænker man nogensinde det,
hvis man indtager med drab,
og gør på forhånd,

før man er overhovedet i politiet.

Søgelys.

Ikke?

Der er så mange ting jo.

Ja.

Ja.

Ja, ja, ja.

Det synes jeg er for vildt, at han slapp.

Jeg synes, vi har hørt om mennesker,
der er blevet dømt på langt.

Spikler og grundlag.

Nå, en uopklagede sag.

Og så fik han enda en statning på 15.000 kr.

Den forstår jeg så heller ikke,
fordi der var jo god grund til at mistække ham.

Ja.

Og han havde råd sig ud i forskellige løjne,
og sådan nogle ting.

Og han fik enda lov.

Prøv at høre det her.

Han fik lov til at være på fri fod.

Undervejs også.

Og han så ingen gang var i tægtsvængslet.

Der plejer det ikke at være nogen af statningen,
når du ligesom selv har bragt dig fedt af fede ved at lyve.

Nej, præcis når der netop er rimelig gode grunden til,
at vi kigger på dig.

Ja.

Det er vildt.

All right.

Ja, jeg skal høre, hvad du har fundet på.

Ja, det er noget helt andet.

Og så er livet ligge.

Hvad du også det?

Folk kører jo som sindyge, altså har de trukket deres kørekort i en automat.

Nej, nej, nej, jeg kører præcis som man skal.

Bare roligt, det er helt normalt.

Og med dine køreinsker kunne du overveje at køre ned i den nærmeste normalbutik.

Vi sælger alt du bruger til dagligt,

og meget miger til faste lave normal priser.

Alt bøsse på kørekort.

I fødtag spænger foråret ud med skarpe påskepriser.

Nu kan du få tullet pålæg og pålæg til kun 10 kroner.

Eller hvad med rød mærkel, eller hvad så foremalet kaffe til 39 kroner.

Og til påseebordet kan du også få daver skarpeæg til vel og 10 kroner.

Fødtags.

Få det hele til påsken.

Og slagopriser.

Du er den sidste, jeg ser.

Når øjnen er lukkede i.

Men når natten gæsler, er det hele forbi.

Vil du have en sekt du elsker?

Dalsbolighus har matchet mennesker og møbler i mere end 100 år.

Find kærligheden i Glostrobrudense og online på Stalsbolighus.

Hvad siger du til en kopp rigtig god filterkaffe til kun 10 kroner?

Smagevores filterkaffe med 100% økologiske arabikabønner.

Kik forbi med café på din nærmeste McDonald's-restaurant.

Det var sen eftermiddag, kort 40.18. mandag den 15. december, 1940, da telefonen ringede hos alarmcentralen.

En anonyme mand gav udtryk for, at der var brug for en ambulance.

Den korte besked lød.

Der ligger en bevidstløs mand ved fladbrovej før, og så blev røret smækket på.

Falg rykket ud til den angivende adresse i Hornbæk ved Randers,

da de to redder Lars og Halvor nåede frem, var der ikke umiddelbart noget at se.

Den anonyme mand havde ikke præciseret, hvor den bevidstløse mand skulle ligge,

om det var indenfor eller udenfor, så de måtte kigge sig lidt omkring.

De undersøgte både rundt om huset ved nummer 40, og ringede på at sporte om det var indenfor, der var brug for hjælp.

Men beboerne forsikrede, at de ikke stod med en bevidstløs mand,

og ikke visste noget om, hvor der var brug for hjælp.

Det var ikke dem, der havde ringet 000, som 1-1-2 hed dengang.

Og i området umiddelbart rundt om huset, der var heller ikke noget at se.

Lars og Halvor måtte køre fra stede med uforrettet sag og skrive en report om,

at der ikke havde været brug for en ambulance på fladbrovej før.

Det måtte altså være et af de mange opkald, der kom ind med falske alarmer

og spildte alarmsystemets dyrebar tid.

Men det var det bare ikke, altså en falsk alarm.

Den anonyme mand, der i telefonen havde fortalt, at der var brug for hjælp til en,

der var bevidstløs, havde talt sandt.

Men han var kommet til at give den forkerte adresse.

Tirsdag den 16. december 1940, dagen efter opkaldet,

som umiddelbart ingen ud over alarmcentralen, den anonyme mand og beboerne i nummer 40,

kendte til, besluttede en kvinde ved navn Inge at tage forbi sin ekskerreste preben.

Der var to årsager til besøget, et, hun ville aflevere de nøgler,

hun havde taget hans hus, og to, så ville hun lige tjekke, at han var okay.

Dagen før havde preben ringet hjem til hende, hun havde afvist og kommet til telefonen

og bet sin syn om at fortælle, at hun var ud og køb julegaver.

Preben havde fortalt, at han ikke havde det så godt, han var forkølet

og han havde und i ryggen, men Inge havde tænkt, at det var et trick for at få hende i tale og havde holdt fast i, at hun ikke ville snakke med ham.

Først senere på dagen var hun blevet bekymret, hvad nu hvis han virkelig var syg?

Så havde hun prøvet at ringe tilbage, men hun kunne ikke komme igennem.

Telefonen var kommet med en fejlmæssing, så Inge havde tænkt, at preben måske havde lagt røret forkert på uden at opdate.

Tirsdag morgen prøvede hun igen, men det samme skete en gang til.

Telefonen meldte fejl. Så nu blev hun bekymret.

Hvad nu hvis preben virkelig havde været rigtig dårlig, eller at ryggen slog så meget knuder, at han ikke kunne komme til telefonen?

Så hun besluttede, at hun lige kunne slå to fluer med et smæk.

Hun kunne se til preben, og hun kunne få afleveret hans nøgler.

De to havde været kæresten de sidste halvanden år, men de var blevet uvenner, og Inge havde fornyligt gjort det forbi.

Men hun bekymret sig tydeligvis stadig for ham,

for hun tog omkring kl. 11.30, hjem til hans store villa i Hornbæk, Verandas, Fladbrovej, nummer 38.

Der havde været god grund til bekymring.

Da Inge kom op af den lille trappe, der førte til hovedengangen på den gule murstens villa, kunne hun se, at døren stod åben.

Det første hun fik øje på var prebens briller, der lå på guldet lige indenfor døren.

Prebens så og hørte dårligt,

og brugte et par specielle, stærke briller med indbygget høreapparat.

Dem kunne han ikke klare sig uden, så det i sig selv gjorde, at det var underligt, at de lå der.

Men spørgsmålet om, hvad de lavede der,

kom ikke til at hænge i luften længe,

for livet brillerne længere ind i huset på, angtrægguldet lå preben, død.

Inge nåede at se, at han havde et håndklæde, viklet om hovedet inden hun løb efter hjælp.

Først løb hun ned i kælderen, hvor hun viste, at et ungt par boede til leje.

Kvinde var hjemme og gik med Inge op og begge...

Nå, hun var hjemme.

Hun gik med Inge op, og begge to lige chokerede,

kunne de konstatere, at der ikke var noget, de kunne gøre for preben.

Feilmelinger på preben's telefon,

havde ikke bare været, fordi røret ikke var lagt rigtig på.

Telefonledningen var redet over,

så det var ikke muligt at skaffe hjælp af den vej.

Så Inge satte sig tilbage i sin bil

og kørte hurtigt til den lokale køkman for at ringe efter politiet.

Kriminalpolitiet i Randers rykket ud med chef Axel Rude i spidsen.

Huset på Fladbrovej blev spæret af,

og den indledende vurdering af Gærningsstedet gjorde, at et stort hold af efterforskere med det samme blev sat på sagen. Kriminalteknikere fra teknisk afdeling i Aarhus blev tilkaldt, og mens de indledende undersøgelser gik i gang, blev der ringet efter fingeraftrykseksperter fra centralberodet for identification i København, som valgte at sende ti mand mod Randers med det samme. Wow, ti mand med det samme, og lige med det samme, tænkte man, at vi skal have så stangse fra rejseholdet. Der skal ikke kæmpe hold på her, ikke? Det er mange mennesker. Det var lokale politi stiller også op med næsten lige så mange, ikke? Ja, men hvad tror du, det var ved den sat, der gjorde, at de øjeblikkelige følte, at stangse for rejseholdet var nødvendigt? Ja, det er et godt spørgsmål, egentlig. Fordi det var jo ikke alle drabser, de rykket ud til. Altså det var jo, hvis der skulle noget særligt opklæringsarbejde til, ikke? Ja, det har jeg faktisk ikke tænkt over. Kan vi prøve at se, om vi kan huske at vente tilbage til den, når du har flere detaljer, så kan vi lige prøve at tænke over imens. Hvorfor var det den ting? Ja, hvad var det ved den ting? Husets ejer, 48 år i preben Anker Glavin, lå død i angtræen lige inden for hoveddøren. Der var tydeligt tegn på stumpvold på hans hoved, og så var han knipt med et håndklæde, som i følge Ritsav var bundet rundt om hele nederste halvdel af ansigtet. Og i følge aktuelt var hans hænderbundet bag hans ryk med et bakkebund. Og det er ikke rigtig noget, man bruger så meget mere, tror jeg, men jeg kan huske at have set, hvordan bakker man bær kaffe ind i stuen på. I hvert fald før i tiden hang på væggen på en krog eller en ring, og så hangede der sådan nogle brede, broderede bund, som bakken så var stukket ind i. Så det havde sådan et dekorativt opbevagsformul. Og det var han bagbundet med? Det var han bagbundet med, så håndklæde rundt om hovedet, og det her bakkebund, så umiddelbart det ikke er ting, noget som kan have været i huset. Og det er jo også et voldsomt syn. Altså de har jo med det samme vester, der skete en forbrydelse. Det har der ikke været tvivl om. Og når man bagbinder et år før, så er det måske heller ikke noget, der er sket i affekt, så det er nok ikke noget, der handler om hjemmet, vel. Så derfor, det var måske det, der gjorde de tilkaldte rejsholdet.

[Transcript] Mørkeland / Episode 207

De visste godt, det tyder på, at nogle ude fra har været på spillet her. Ja, det kan godt være, at det har været en af årsagerne. Lide blev født væk til yderligere undersøgelser, obduktion, så skader og dødsovsal kunne klarelægges. Huset var tydelig præget af, hvad der var sket. Efter forskerne kunne se, at preben lige havde haft lavet kaffe og, at han havde været i gang med at spise sig et par ustemader. Der var tegn på voldsomt tumult i køknet. Skuffer og skabe i hele huset, både i stueplanen og på første sal stød åbne og var gennem råd. Preben brugte ikke hele det store hus. Der var værelser, der stod tømme og var lyst af. Men dørene til alle rum var brudt op med vold. Preben havde en smule småpengepusser, da han blev fundet, men hans tegnebål lå tom på guldet ikke langt fra ham og en lille pengeboks, som var fast murret i en væg, blev fundet åben med nøglerne i låsen og ligeledes tom. Uden at politiet dog indledningsvis viste meget om, hvad der havde været i den omgående. Preben angre Glavin var 48, og havde som sådan levet alene i det store hus i 20 års tid. Når jeg siger som sådan, så er det jo så, fordi han lavede nogle værelser ud i kælderen. Der var egen indgang til den del af huset, så det var ikke fordi han havde et dagligt liv med, hvem der nu end boede der, men han var på venskabelig fod med dem. En tidligere leger fortalte til amtervisen Randers, at Preben var flink, men lidt sær. Ikke noget hun hiftede sig, yderligere ved, alle var ved lidt sær, som hun sagde. Hun havde betrægtet ham lidt som en ene bord. Han havde ikke haft nogen kontakt hun vidste af til sin familie, der var i hvert fald ikke nogen af dem, der kom på besøg forklaret hun. Hun havde ofte siddet i haven og hyggesnakket med Preben, dog med de udfordringer det nu gav, fordi han var svagt hørende. Og hvor hun faktisk havde givet udtryk for at være lidt udtryk i området, havde Preben forsikret hinom, at det var der ikke nogen grund til, og han havde sagt, at det var et dejligt og roligt nabolag, hvor der ikke en gang var nogen grund til at låse sin dør. For tiden var det et ungt par, der boede nede i kælderen. De var kommet hjem fra kvindens forældre omkring kl. 21.30 mand der aften, altså dagen før han blev fundet. De havde lagt mærke til, at der var lys hos Preben,

men det var der ikke noget underligt i.
Det var der altid, når Preben var hjemme.
De var gået ind af kælderen en gang,
og havde ikke hørt eller set mere, for at Inge var kommet ned efter hjælp tirsdag formiddag.
Padet foreklarede, at Preben handlede med gamle oliefykedler, som folk havde skaffet sig af med,
når de gik over til fjernvarme.
Dem lavede han om, så de kunne bruges til almindelig brændsel.
Det var ikke en kæmpe forretning med en slags hobby, lyder det som om.
Men der var der en del mennesker, der kom i løbet i ugen på alle tidspunkter af døgnet.
De havde også et venskabeligt forhold til Preben.
Mann fra parret hjalp ham nogle gange med småting, hvis der skulle bæres noget tungt eller lignende.
Der kom også en 16-årig knægt hver eftermiddag at hjælpe med oliedæklene.
Untag en mand der, der var han på ungdomsskolen til fototeknik.
Han havde heller ikke noget dårligere at sige om Preben, og kunne ikke hjælpe politiet videre.
Preben havde tidligere været chauffør, men havde længe levet af dagpenge og den sidste tid sygdagpenge,
mens han havde sygt om en validepension. Det skrev ekstrabladet.
Helt ene bord, og det har han altså ikke været, der kom en masse mennesker i huset,
og havde et godt forhold til ham. De ville ikke bare forretningsmæssigt, men de hyggede sig også med ham.
Ja, og selvom han var på sygdagpenge, så havde han jo også noget forretningskørende,
som måske ikke kunne betyde, at han lå ind med nogle kontanter.
Det kunne det måske godt. Ja, det kommer jeg tilbage til.
Efterforskerne gik i gang med omfattende afhøring af Preben's omgangskræs.
Et overvældende flertal tænkte på Preben som hyffelig og vælgeligt.
Det blev pointeret, at han var idrolog, altså han brækket ikke,
og der var ikke nogen, der kunne komme i tanke om, hvem der skulle ville Preben noget som helst rundt.
Det viser, at Preben havde familie, men det var ikke nogen, han så meget.
Han havde en søster, som han talte med i telefonen ofte, nogen gange hver dag, og også flere gange mandag den 15. december.
Det var dagen inden han blev fundet død.
Men familien var lidt delt i to lejre.
Nogen gav dem som så Preben, som man rager hyffelig mand ret.
Andre menede i følge amtavisen Randers, at han var en hård banan,
som de godt kunne se på et tidspunkt ville rave uklare med nogen og løbe ind i ydertever.
De nevnte, at i så fall ville det nok være overpenge,
men ellers så blev det ikke nærmere presiseret.
Der var også to lejre, når politiet spurgte omgangskris og nærmiljø til Preben's penge sager.
Mange gav udtryk for, at han ikke var kendt for at have mange penge.
Han havde aldrig kontanter på sig eller liggende hjemme.
Preben satte altid de penge, han havde i banken, og betalte selv med sjekken, når han handlede.
Det virkede ungebart til at være den rigtige version, når efterforskerne kiggede Preben's private

pengeanliggner igennem.

Og dermed så ville det jo have været et meget beskedende udbytte, hvis det var det en gerningsmand eller gerningsmænd,

var gået efter i den gule villa.

Men så støtte rejseholdets efterforsker på andre rykter, som gik på, at Preben havde mange pengeliggende.

Han havde måske haft forvandet at prale lidt en gang imellem og pynte på sandheden om hans økonomiske formål.

Kriminalkommisær Helio Otto for Rejseholdet fortalte til amtavisen Randers, at de rykter som alt andet var interessante.

Efterforskningen var bred og gik i alle retninger, og man var meget interesseret i at høre fra offentligheden.

Man havde brug for deres hjælp, hvis man skulle knække den her ned.

Så man fandt altid ud af ret hurtigt, at der var rykter om rigtig mange penge, men det var bare de.

Det var rykter. Der havde ikke været mange penge.

Der havde ikke været mange penge, og det var måske nok Preben selv, der havde haft forvandet i nogen sammenhængen,

og overdrive lidt med, hvad han havde liggt.

Men hvornår gør man det?

Jeg tager ikke.

Jeg tænkte straks, når man sidder ned på hvert huset, men det gjorde han jo ikke, han drak ikke.

Så det ved jeg, som han ikke, hvornår de har været oplagt ligeere.

Men kunne det nærmere betyde, at han fortalte, at det gik godt med hans lille sidegeschæft eller noget?

Ja, det kan jo også have været det ikke.

Og så har folk selv tænkt, når det må være en kontant forretning, fordi han er på sygdavpenge.

Ja, det må være kontant, og det må være lucresivt. Han siger, at det går godt.

Ja, det kan godt have været sådan noget.

Helt jo også at sige, at det er jo også interessant.

Også selvom de viser sig bare være rykter, ikke?

Så det ville han gerne høre noget mere fra offentligheden.

Især deltid ville efterforskerne gerne høre fra folk, der havde færdigst i området omkring Fladbrovej,

mandag den 15. december i tidsrummet mellem 16 og 19.

Allerhelst ville de selvfølgelig gerne høre fra den anonyme mand, som havde ringet til alarmcentralen kl. 17.50.

Men jo, med den forkerte adresse.

Men alle henvendelser var velkomne.

Den tidslinje som politiet efter utalige forhør og undersøgelser kunne stykke sammen lød således.

Kl. 9, altså der er vi om mandagen.

Kl. 9 havde Preben talet i telefon med sine ene søster.

Hun ringede igen op i formedagen, men der var telefonen optaget.

Og det kan have været her. Preben havde prøvet at ringe til enge, man kun havde talet med hendes syn.

Søsteren prøvede igen senere og fik fat i ham.

De talte sammen kort to gange, sidste gang kl. 13.

Kl. 13.30. til 15.30.

Preben havde besøg af en forretningsforbindelse. Han havde henvendt sig selv efter politisapel til offentligheden.

Og det har været noget med de her kedler og et eller andet.

Kl. 17 forsøgte enge og ringe, men det var her, der kom en fejlmeldning på telefonen.

17.50. kom alarmeret opkaldet og ambulancen kørte til Nabehuset.

Tirsdag 11.30. altså der er Preben blev fundet.

Obduktionen blev foretaget tirsdag aften af Ratsmedicinere og statsoblucent Markild Gregersen.

Preben havde flere blodetrækninger i ansigt og baghovedet, der tyde på, at han havde fået flere slag med et stumt våben,

eller var blevet banket ind i vægge eller guld.

Han havde også tegnet efter slag på begge sider af kroppen.

Derudover viste obduktionen, at Preben's tungeben var brækket i højre siden,

dog uden, at der var mærker efter det uden på halsen. Det betød for menelig i følge Markild Gregersen,

at gerningsmanden havde grebet preben om halsen hårdt nok til, at tungebenet var brækket, men i kort nok tid til, at der ikke var kommet mærker efter det.

Der var ingen afværvendtlæsninger af spore, og man var derfor formåede, at Preben ikke havde noget at kæmpe imod og slå fra sig.

Men Dødsorsagen gemte sig ikke i de skader, som jeg nevnte her.

Preben var blevet kniptet med håndklædet. Det var altså ikke bare bundet om hans hoved, men stukket ind i hans mund,

og på et tidspunkt havde han kastet op. Uden mulighed for at komme af med det, der kom op, var Preben blevet kvalt i sit eget opkast.

Nej, var det tragisk. Så gerningsmanden havde måske ingen gang haft en intention om at slå med hjælp?

Nej, og det var så ikke muligt at komme med et helt præcis dødstidspunkt.

Den formåede, at Preben var død sen efter med dag tidelig aften, så der var en mulighed for at Preben stadig havde været i livet,

der ambulancen lette efter ham på den forkerte adresse lige inden hos Nabo.

Så alarmopkaldet var kommet fra ham selv?

Alarmopkaldet formodede man jo, at det var i hvert fald politisk teori, at det var gerningsmanden eller en af dem,

der havde ringet til alarmcentralen.

Men han havde måttet taget fejl af husnummerne, der stod lige ved siden af hinanden for ende, når den indkørsel de to muse delte, havde han sagt 38 i stedet for 40,

havde situationen måske set helt anderledes ud.

Nej, var det tragisk? Altså først bliver han bundet på, altså jeg jo ikke lyst til at sige jo heldig måde, fordi man skal jo ikke overhovedet gøre det ved et andet menneske, der har blevet gjort her.

Men i hvert fald lader det jo ikke til at have været mening, at han skulle dø af det vel.

Og så er opkastreflexen lige blevet aktiveret, og så er han død af det.

Så er han død af det.

Og så kører jeg molangsen forkert inde da?

Ja, de kører ikke forkert, så de kører til den, og der er altså der er blevet givet ikke, men det føles bare, de er så tæt på.

Og premmen ligger lige derinde.

Det er lidt ligesom ham da i bagagerummet, altså man bare er sådan, du har bare ligget alene og ikke kunne gøre noget.

Ikke kunne gøre noget.

Men altså du har jo ret i, at så kunne alt godt tyde på, at gerningsmand eller mænd har ikke ønsket, at premmen skulle dø.

Men der var også et enkelt sted, hvor der var nogen, der spekulerede i hjemmen.

Prøv at høre.

Det der opkald til alarmcentralen kan også bare have været for at sikre sig, hvis han senere ved en ret sag skulle forklare.

Blablabla, ikke?

Men jeg vil sige, det tyder jo ikke på det.

Hvorfor skulle man dog gøre det? Altså man tænker, ville man have sluppet stede med det?

Man kunne nok ikke lægge spore ud.

Nej.

Ej, det tror jeg ikke på.

Nej.

Det var der bare et enkelt sted, de spekulerede i.

Det var måske ikke så enkelt.

Theorien var, at der var tale om et råmord.

Og premmen havde været en stor muskuløs mand.

Det ville have været svært at overmande ham ene mand.

Det var altså muligt, at politiet ledte efter flere gerningsmæt.

Politiet fik i dagene efter, at premmen blev fundet død en hel del henvendelser fra offentligheden.

Men der var ingen tip med afgørende spor.

Politiet var på bare bund, og sådan lød overskrift efter overskrift i aviserne.

Torsdag den 18. december kom det frem i ekstrabladet, at der måske kunne være et andet motiv til overfaldet.

Premmens ekskerrste enge kunne nemlig fortælle, at hun var kommet i tanker om, at både hende og premmen havde været udsat for telefontager i tiden før drabet.

Hun visste ikke, om der var tale om den samme person, der skikker ned dem begge, og i så fald hvorfor.

Men der havde været utrolig mange opkald, hvor røret bare var blevet smækket på.

Lige så snart de så havde lagt røret på, så var der blevet ringet op igen.

Det var sket igen og igen. Nogle dage havde det været massivt og hele tiden.

Så lyder det jo simpelthen om, at der var nogen, der havde et eller andet person lidt på dem?

Ja, men det havde så både været, når de var hos hende og når de var hos ham.

Det var først stoppet, da hun havde fået himmeligt nummer, og premmen havde fået nyt nummer.

Så ja, men heller ikke det her mystiske spor førte nogen vejne.

Politiet arbejde fuld kraft og med samme indsatsstyrke, som var det en drabsag, men som kriminellekommissere.

Ja, men kriminellekommissere Axel Rode har nu udtalt det til Aalborg stiftidende, at det var først noget, der ville blive taget stilling til, når de havde en anholdelse. Altså hvad sikkelsen så skulle lydde på, for man kunne jo ikke på den måde få nogen til at kaste op på Komando, sagde han.

Og det var jo så i den forståelse, at det ikke var en sikker måde at drepe på. Der var måske kun tale om vold med døden til følge, eller måske en endnu mindre sikkelse for vold. Ej, men okay, så er vi tilbage ved noget, vi har jo også taget om 1000 gange. Men hvordan er han havnet i den situation, at han ender mere at kaste op, og det er efter, at jeg ikke kan komme af med den opkaste, og derfor dør jeg det. Men anholdelse, og der skal finde ud af, hvad de skal sikke det for, så vil det jo være sådan nogle arbejde altså ikke.

Ja, det forstår godt, at der ikke kan bevises en hel sikke. Men han pointerede jo lige, at vi arbejder på det her fuld kraft, som vi ville en hver anden drabsag. Politiet holdt fast i teorien om, at der var tale om et røgerisk overfall. De mente ikke, at der kunne være tale om nogen, der kendte preben Ancher Glavind særlig godt. For hvis de gjorde det, så ville de have vist, at der ikke var den storeke vinst at hente. Man mente, at der var tale om én eller flere gærningsmænd, som havde hørt preben Parle, eller havde hørt rykter om, at der var penge at hente på Fladbrovej. Og så var mødt op om eftermiddagen mandag den 15. december. Det ville ikke have været nogen svær bedrift at overraske den højerehemmede mand, som aldrig lå større.

Og det var umiddelbart lykkes af overfalle, teske, bagbinder og kniple preben uden at efterlade sig et eneste spor.

Vi har indtæd stødt og kortet godt i BT af Politiet, havde sagt kort før jul. Efter jul og nytår var det eneste nye isagen, at et vidende måske havde set en bil kom ud af indkørselen i det interessante tidsrum.

Men melding lød ikke på noget om, hvilken bil det var, og heller ikke det, det førte nogle vejne hen. Som et sidste desperat greb i værktøjskassen udløvede politimesteren i Randers sidst i januar 1981 en dosør på 10.000 kroner for tip, der kunne føre til en opklaring.

Men ingenting hjælp det, sagde en stedstille.

Et år efter overfallet på preben Anker Glavind skrev en af hans søster et brev, som blev udgivet i Abservisen Randers.

Det var en bøn til de ukænte gerningsmænd om at gå julen i møde med god somvittighed. I pin det preben med døden til følge, tilstå og rends jer som vittighed.

Men heller ikke det, gav efterforskerne noget nyt at arbejde med, og politiet meldede ud, at det ikke længere var en sag, de arbejdede aktivt med hele tiden.

Men de slog selvfølgelig fast, at det ikke betød, at de helt havde opgivet. Kort før julen 1985, fem år efter at preben blev fundet dragt, intervjuet Randers nærradiovisekriminalkommissær Ben Asmussen, og han forsikrede, at sagen aldrig ville blive lukket eller glemt, men indrømmet også, at der skulle en stor person held til for at få opklagede, hvem der var skyld i preben Anker Glavind stød.

Han slog noget fast, som jeg også vil afslutte med her. Nogen ved noget. Nej, stop!

Sagen er stadig i dag uopklagede.

Så det lukkede stem aldrig? Altså ingen gang på noget tidspunkt?

Ikke en mistængt. Ikke et fingeraftryk. Ikke et rykte. Ingenting.

Ingen personer? Ikke noget, de meldte ud i hvert fald?

Nej, ikke noget, de meldte ud. Det er rigtigt.

De kan selvfølgelig godt have kigget på nogen, der ikke har været mindste grund til at gå videre med, fordi det ikke er noget, der har kommet frem.

Men altså, han har jo ret. Der er nogen, der ved, hvem der gjorde det her.

Det er mange år siden, så gerningsmanden eller mændene kan være gamle nu, eller måske selv døde.

Jeg har ikke nogen forventning om, at der er nogen, der kommer frem eller melder sig.

Hvis man har kunne leve med det så længe, så klarer man det nok lidt i nu ikke.

Det tænker jeg altid over, hvordan er det at leve mad?

Hvordan er det at leve mad? Hvordan er det helt ærligt? Prøv lige at sætte dig ind i det.

Ja, jeg tror, man slætter det.

Jeg tror simpelthen, man bliver nødt til at slætte det.

Men mindre, at man er iskål. Men det er jo faktisk ikke noget, der tyder på, at den her, i hvert fald en af de her gerningsmænd, er,

fordi der var en, der ringede til alarmcentralen, som visste, at prægerne nu havde brug for hjælp.

Og der var heller ikke nødvendigvis fortsæt til træ.

Nej.

Der var en meget voldsom behandling af en ældre mand.

Men de anrer jo ikke mere, end at de har holdt sig i mørkket i alle de år.

Det er rigtigt.

Tænk at gå i døden, er man igen, som reglen jo, træet i kraft her, ikke?

Der ligger man lige på.

Vedkomne må lige lægge et brev.

Men prøv at høre.

Jeg føler mig også overbevist om, at der er andre, der ved, hvem der gjorde det.

Jeg tror ikke på, at man kan holde det helt for sig selv i så mange år.

Det har du sagt mange gange.

Måske, hvis man har været to om det, så kan man i det mindste snakke sammen om, at det gjorde man eller et eller andet.

Man kan gå med sådan noget helt alene.

Det kommer an på, hvilken type man er i.

Altså, hvis der er nogle psykopatiske træk, så kunne der måske godt være en lyst til at prale til nogen på et tidspunkt, ikke?

Men i sådan et tilfælde her, hvor der måske er tale om, at hård, det var ikke mening, at det skulle komme så vidt, så kan man nok godt holde tæt.

Men hvis det ikke var mening, og man ikke er den type, der vil gå et drab, så burde man også være typen.

Der kom også sage, at jeg troede, at der var nogle hurtige penge at hente, det var man ikke, det løb helt og små.

Nu er jeg nødt til at tage min straf.

Hvis man er et ordentligt menneske, så gør man det.

Og det er jeg ved at komme i jo så heller ikke.

Nej.

Altså, de har fået op, og de ikke vil lige til at drage konsekvenserne, at det er vel.

Jeg bliver ved med at vente tilbage til, at lige vel ordentligt nok tage ringen efter en ambulance.

Altså, for det første, så ved vi med sikkerhed. Vi ved jo ingen gang.

Jamen, hvem skulle det ellers være?

Ja, men hvis de nu var flere, og der var nogen, der viste.

Det kan også være dem, som ikke er deltog eller sådan noget.

Men så burde de jo være trot frem.

Der er bare ikke så meget tid, vel.

Altså, tiden gør, at vedkomne har ringet lige efter det skete.

Der er ikke gået en dag, så de har ikke fortalt det, eller vedkomne har ikke fortalt det til nogen, at de har kniplet preben og lagt ham hjælp løs på guldet.

Så har vedkomne, der har fået det videre ringet til alarmcentralen, vel.

Kan du forstille dig en situation, hvor du vil holde tæt, hvis nogen kom til dig, som du elskede, og fortalte dig, at det havde begåret en forbrydelse,

måske uden at det var deres intention, at de ville sløje hjælp, men at det var det, der var sket?

Altså, det blev en meget tænk situation, ikke?

Men nej, altså, jeg har straks ud i sådan noget med, lad os sige, politiet havde ret.

Der var en, der troede, der var nogle hurtige penge, måske til noget stof, misbrug, måske i et eller andet.

Der var nogen, der havde brug for nogle hurtige penge.

Det kommer til voldsom slåskamp med preben, eller mere eller mindre, altså, han får tæsk.

Vedkomne et eller andet. Ja, det er ring. Nu spørger du mig om en tænksituation, ikke?

Han går op fra sin stof, ros flere år senere, bliver afgiftet, alt muligt fortæller til nogen, det her gjorde jeg en gang for at få penge.

Hvis du kommer og sagde det til mig, så vil jeg sige nu, jeg skal nok gå med dig ned til politiet.

Så får vi simpelthen det her ud af verden.

Jeg sidder lige over helt bange for, at du vil sige, jeg holder tæt, så vil jeg måske holde tæt.

Nej, det kan man ikke. Nej.

Nej, det kan man bare ikke være. Jeg elsker dig, og jeg skal nok støtte dig i det her.

Tak. Man, Kristine, nu er det godt at vinde ned til politiet, og så finder vi ud af, hvordan vi ordner det her.

Ja, og det vil være bedre for dig på den anden side. Du skal have lettet dit hjerte nu, og så skal du, og preben skal have retfærdighed.

Ja. Det kan simpelthen ikke være rigtigt, at man kan slippe fra noget så brutalt.

Nu snakker vi om nogle gange, når der er et offer, som bare forsvinder puff i den blå luft.

Her er der en gæringsmand, der bare forsvundet puff i den blå luft, og ikke har efterlagt sig noget som helst.

Der kan fortælle os noget om, hvem det var.

Martin, som vi havde indtil et sagsnit, drabs efterforsker hans hovedpoing. Det var jo, at en hver kontakt efterlader et spurg.

Det kunne være, at han skulle kigge på den, så ikke?

Men det gør det jo også i den forstand, at preben døde, og der var mennesker, der elskede preben. Så det er jo også et spørgsmål, man efterlader, når man gør noget så brutalt, ikke?

Ej, men altså. Ej, hvor er det dog frustrerende?

Det er frustrerende, og selvom at vores sager ellers ikke mindet om hinanden, så kom det bag på mig, at du også havde en uopklagede sammen i dag.

Fordi jeg var sådan lidt, okay, det er ikke mange, vi har haft af dem. På det sidste så tager jeg.

Men jeg føler jo så virkelig ikke, at mine er uopklagede, men altså teknisk set af den.

Ja, for at fortælle om det endnu uopklagede råv, mor og overfall i 1948 i preben Anker Glavind, har jeg brugt artikler fra Amservisen Randers, BT, ekstrabladet Ritsav, Jyllandsposten, Vestkysten, Oldborg Stiftstidende, Djursland og Aktuelt.

Lad os sige, at Gernigsmanden var 30 år gammel. Hvor gammel er han så i dag?

Så er han 73, nej, 73. Det er 43 år siden. Du kan stadig nå det. Det er tid.

Så får du en sidste oplevelse. Men du får lov til at prøve noget helt nyt, du skal i fængsel.

Bliver så noget, lad os sige, at Sikkelsen ville lydde på grov vold. Bler det ikke forældet?

Det er et meget konkrete spørgsmål. Det finder vi lige ud af.

Det har jeg jo lyst til at sige nej til, slet ikke noget, at det er endt med død.

Det er jo vold med død, selvfølgelig. Det er jo desideret, at den sætning betyder vold med død, selvfølgelig.

Du begik vold mod den her mand, og om det var din intention eller ej, så ændrer han mere døg.

Der kan altså ikke være en forældelse.

Han er den vold. Han kastede jo op. Så skal man kunne påvise, at han kastede op, fordi han blev slået så hårdt i hovedet.

Nej, han blev ikke kastet op, fordi honklede aktiverede hans breikreflex.

Jeg ved ikke, hvorfor han kastede op. Så var han bange, han blev slået hårdt i hovedet, han havde fået hjernrystelse.

Ja, det var jo helt klart. Det han var blevet udsat for på den ene eller den anden måde.

Præben havde ikke selv puttet et håndklæde om sit hoved, og så i gang med bagbundet.

Nej, præcis.

Du skal i fængselet.

Det er tid.

Nå, vi har også en bonusanbefaling med i dag, i samme vej.

Vi har en både nerveflossen og oplysende bonusanbefaling med.

Skal jeg? Ja. Det var en kold og regnfuld nat i november 1942.

Rebecca Garde var 20 år gammel og havde lige fået fri fra arbejde.

Hun gav ikke at vente på busen i regnen og besluttede sig for at blaffe.

En mand stoppede og tilbød hende 20 dollars for sex.

Rebecca ville gerne væk fra det værd, og kunne også godt bruge pengene.

Så hun hoppede ind i bilen, og de kørte afsted i mørket.

Hun gav ham hende til et område i nærheden.

Men da de kom frem, ville han hellere ind i skoven.

Jeg tænkte, at han var lidt for offentligt, og vi skal have sex.

Lad os køre det at han i stedet for, og det gik hun det svære med til.

De var kun lige kommet i gang med at have sex, da manden pludselig angreb hende.

Metoderne om anglerne kæmpede de i skovbunden.

[Transcript] Mørkeland / Episode 207

For Rebecca var det liv eller død.

Han prøvede at holde hende for næse og mund og kvæle hende.

Det lykkedes hende, og skubb ham hårdt nok op mod et træ til, at hun kunne løbe væk.

Hun løb alt, hvad hun kunne.

Hendes ben pisket af stedet som trommestikker i denne her sortet skov.

Så hurtigt, at hun fulgte, som om hendes fødder ingen gang noget af ramme jorden.

Mellem træerne dukket lyset fra et hus pludselig op.

Hun nødede hen til døren og hammeret på til, der blev åbnet.

Plis hjælp mig, hvor det eneste hun desperat fik frem.

Og det gjorde de, de lukket hende ind og tilud hende og gemme sig i flere timer før hun turte at tage væk derfra.

Der skulle gå to år, altså nu sidder man jo tænker, så ringede de vel.

Så ringede de ikke til politiet eller?

Nej, der skulle gå to år før hun fandt modet til at fortælle politiet, hvad hun havde oplevet.

Hun havde jo selv begået kriminalitet, i det seksarbejde var ulovligt.

Men nu var så mange kvinder efter hånden forsvundet og hun kunne genkende en mønstrade, at hun ikke længere kunne gemme på sin viden.

Nej.

Og lad os så lige tale lidt om Gary Leon Ridgway eller The Green River Killer, som han også bliver kældt.

For det var ham hun havde været i klørerne på,

og som hun som den eneste af hans mange offere formåede at slippe væk fra med livet i behåld.

Den eneste.

Og han havde jo altså vanvittigt mange offere.

Han var en uhyggelig aktiv seriømurder.

Han opererede i 14. og 15.

Han er idømt 49 gange i husetid for at drabte 49 kvinder.

49.

Men han tilstod jo noget, der minder om 1,50 drab,

og har så givet udtryk for at prøve at høre tiden.

Det er en gang fyldstgørende, hans drøm var at nå op på 100.

Ja.

Og det har han en gang sikker på, om han ikke også gjorde.

Altså han har ikke styr på, hvor mange han har slået hjælp.

Nej, han er altså en af dem, som vi med sikkerhed kan sige, har slået all og flest mennesker hjælp.

Og af alle dem han havde fat i, der var hun altså den eneste, der slappe væk.

Hun var den eneste, der slappe væk,

og hun endte jo så også ved at blive meget vigtig for politids arbejde med at få ham sat fast, ikke?

Ja, præcis.

The Green River killers offere var udsat af sårebare kvinder mellem 14. og 26.

Han havde ikke nogen preferencer, når det kom til etnicitet,

men han valgte altid kvinder, som han menede engelsavne.

Altså de var udvalgt.

Og det virkede jo?

[Transcript] Mørkeland / Episode 207

Det virkede ja.

På den måde, han jo udspekulerede ikke.

Det var 6 arbejder, og det var unge piger, som var stukket af hjemmefra.

Så samlet han dem op langs Pacific Highway South i staten Washington.

Mange af dem tog han med hjem.

Nogen var han sammen med i sin bil, og andre kørte han til et øde område, som han gjorde med Rebecca.

Efter, at han havde sex med dem som regel bagfra, det var hans ting, så kvalit han dem, og så smidte han deres lige i området omkring Green River i Washington.

Han drabte så mange kvinder mellem 1982 og 1984, det var der han virkelig var mest aktiv.

Man har drabt så mange i den korte periode, at line lå i bunker.

De lå i bunker i det her øde område omkring Green River.

Hvor sygt er det? De lå i bunker.

Det er sygt nok.

Nogle gange havde han jo sex med dem, fordi det havde de aftalt, at de skulle andre gange så voldtog han dem.

Og det var en kort vej til Ansel, så slog han dem ihjel.

Men det var jo ikke nok for ham.

Det var ikke nok for ham.

Han kørte dem ud til Green River, han kastede dem fra sig som skrald.

De fleste af dem var Nøgne, så arrangerede han line i ydmygne positurer, og så vent han tilbage igen og igen for at have sex med line.

Han ret færdig gjorde det jo selv senere med Nøgum, men så voldtog han jo ikke nogen, der var i live, når han gjorde det.

Så det var for at spare offere, sagde han.

Vi har faktisk nevnt ham før i forbindelse med andre anbefalinger,

og der fik jeg også nevnt det her, der slog mig med,

at han ofte visste dem et billede af sit barn ind i hoppet,

ind i bilen for at illustrere helt.

Han er en good guy.

De ibehøjere ikke var bekymret, jeg er familiefar,

og han har kommet med os bare en regular jo.

Der var ikke noget på fald, noget hyggeligt.

Hvad er han vel?

I ser ind her, invisible monsters, serial killers in America,

kommer vi tættere på, hvem Gary-Leon Ridgway var.

Serien handler om ham, men også om fire af de andre,

mest berygtede amerikanske serialmordere gennem tiden.

Ted Bundy, John Wayne Gacy, Jeffrey Dahmer og BTK.

Vi hører fra de mennesker, der arbejde på sagerne,

dem, der var helt tæt på, både politi, advokater og pårørende,

og så får vi et indblik i, hvordan de her serialmordere,

der opererede på nogenlunde samtidig historien,

faktisk havde frit spil til at slå så mange mennesker hjælp som de gjorde.

For det er jo noget af det, de her serialmordere har tilfældes.
Det gik simpelthen enormt langsomt med at få dem stoppet.
Og hvorfor gør det så det?
Ja, hvorfor gør det så det? Det hører vi om fra eksperterne i denne her serie.
The Green River killer og hans fire lise inde opererede på en tid,
hvor politiet absolut ikke havde de samme efterforsningsmæssige værktøjer,
som vi kender i dag.
Computer og internet var ikke eksisterende eller helt nyt.
Der var ingen mobilere og dermed digitale sporet data.
Ingen overvågningskamera.
Man brugte ikke ide i lufthavne eller på togstationer.
Og DNA havde man altså heller ikke fundet ud af nu.
Og det gjorde altså arbejdet vanskeligt for efterforskerne.
Tilmiddag var der altså heller ikke en bevidsthed om serialmordere som fenomen i det hele taget.
Så i mange tilfælde gik der jo længe før man overhovedet opfattede,
at man kunne være tale om den samme gærningsmand,
og man ligesom forstod, at der var mønstre og sammenfald og sådan noget.
Altså der manglede jo den her basale viden om den her typ drab,
om den her typ forbryder.
Det var en mere uskyldig tid, hvor man altså man kunne slet ikke forestille sig,
at der var nogen, der drabte at lyse.
Der måtte være et andet motiv.
Ja, præcis.
Og derfor blev det jo bare svært for politiet at se sammenhængene
og rent faktisk finde ud af, hvad det var der forelægte.
Så derfor kunne han slå, han har dømt for at have slået 49 kvinder ihjel,
han siger selv, om det var mange flere.
Ted Bundy slår også ekstremt mange ihjel.
Jeffrey Dahmer slår også ekstremt mange umelhjel.
I øvrigt Jeffrey Dahmer i denne her serie.
Hende, der prøvede at stoppe ham, da han havde fattiget den her unge dreng,
som kom ud og virkede usamhængende,
fordi han jo var blevet bordet i hovedet og heldt syge i hovedet og sådan noget.
Ja, 14 år gammel.
Og politiet kommer og de skal prøve at finde ud af, altså hun har ringet efter hjælp,
så kommer politiet, de skal prøve at finde ud af, hvad der foregår.
Alt det her kan man høre om i episode 167.
Men så sindsygt, men hun er med.
Og hun forklarer både om, hvordan de godt kunne lukte,
der foregik noget funkede derinde og så hører man alarmopkalende,
hvor hun igen og igen ringer tilbage til politiet og siger,
prøv at høre, at I er sikre.
Det kan simpelthen ikke være rigtigt det her, det er et barn,
og politiet er bare sådan et,

[Transcript] Mørkeland / Episode 207

men nu skal du simpelthen stoppe med at ringe sin nede, så vi har styr på det.
Vi er ikke så nogen, der diskriminerer folk seksuelle preference,
som at de holder for sig selv.

Ja, fordi Jeffrey Darmer havde været nede og været sådan,
det er min kæreste, det er ståblig at sælge.

Man skal bare med op igen.

Godt hvad han bløder og ikke er sammenhængende.

Hun medvirker simpelthen hende her kærene,
der forsøgte at få ham ud af klørende på Jeffrey Darmer.

Men i hvert fald var alle de her fem seriemorter,

så dem kender alle jo,

de var så sindsygt aktive,

og hvorfor de kunne være det, det hører man om i den her serie,

og man får også en tidsting,

og man får historien om dem.

Og jo dermed også den måde, det blev flittet sammen på,

så får man også historien om, hvad det var, de var med til at ændre.

Så der kom jo noget godt ud af det her vanvæd,

hvis man kan tale om det,

men de her sager, de var med til at udvikle den måde,

som politiet arbejder på i dag.

Ja, det gav en forståelse af fenomenet seriemorter.

Og en masse andre ting også,

altså også sådan noget med, da Ted Bondi stakk af,

og han jo så bare kunne nå hele vejen til Florida,

og begå flere drab,

fordi at man ikke skulle vise ide,

når man købte en flyblad eller en togblad.

Ja, ja, ja, ja.

Han var på fri fod i lang tid,

og så gik han bare amok i en rås.

Jeg har totalt optaget Ted Bondi for tiden,

fordi jeg lige har hørt The Stranger Beside Me.

Jeg troede, du var ved at lave sagen.

Ja, det skal nok komme, tænker jeg.

Men, og det er så sent.

Han er, han var så vild, han var så vild.

Ja, og det kan godt være, man tænker,

jeg ved alt om de her fem mænd.

Det gør du ikke. Så se den her.

Simo har lige lagt det siden op.

Den hedder Invisible Monsters Serial Killers in America,

og strækker sig over seks medrivende afsnit.

Så det er rigtig god for noget, altså med den.

[Transcript] Mørkeland / Episode 207

Vi lægger lige et link ind i vores bio på Instagram, og i anbefalingsnoten, som giver en måned gratis Simo, så kan man sagtens se denne her serie, og meget andet godt. Og vi kan også bare lige sige her, hvis man ikke vinder at klikke der, så hedder linket simo.dk.

Infoskroddrej morgeland.

Ja, man kan også bruge koden morgmrk inden på simo.dk.

Skroddrej bestil.

Og så får man altså 30 dage gratis.

Og så kan man se denne her.

Ja, god bonus anbefaling.

Jeg sluktene på enaften.

One night only.

Er det mig, der skal til min anbefaling først?

Anbefaler i ikke snart en virkelig god spillefilm, som er baseret på rigtige hendelser.

Det er der ingen, der har spurgt om.

Jeg skal til at sige, wait what?

Men jeg ved, at alle ønsker sig det alligevel, så den kommer her.

I går ægge Guglip af den spillefilm med Kira Knightly i hovedrollen, som hedder Boston Strangler.

Ja, den er på min liste.

Den er helt ny, og den kan ses på Disney Plus.

Og den er seriøst god.

Den om den skal du rygge op på min liste.

Boston Strangler, apropos seriemordere, Boston Strangler var det kalennavn, der blev givet til den mordere, der slog 13 enlige kvinder ihjel i Boston USA mellem 1962 og 1964.

Og så han har faktisk lige været lidt tidlig på den i forhold til det her, de kalder The Golden Age of Serial Killers.

Men som vi også ved, så var det jo ikke fordi, det begyndte det her med seriemordere vel, fordi de havde nærmest altid været around.

I alle tilfældene blev kvinderne angrebet i eget hjem, mens de var alene hjemme.

Og i ingen af tilfældene var der tegn på indbrud.

En teori udviklede sig om, at morderen som syligvis udgager for at skulle reparere noget i deres lejlighed, og før han slog til.

Fremgangsmetoden var stort set altid den samme, de blev fundet døde i deres hjem, med en nylernstrøm bevæglet om halsen.

Og i de fleste tilfælde var de også blevet udsat for vold og seksuelt mishandling. I nogen af tilfældene var lignet til rette lagt i ydmyende stillinger. Det er en hel ting for sig, det der med at til rette lægge offrene, lignet i ydmyende stillinger. Det skal vi have døgnnet ned i. Det var uhyggeligt, og de første seks drab skete over så kort en periode, at det skabte kæmpe frygt i befolkningen. Indelige kvinder blev opfordret til at låse deres dørre eller være med at åbne for fremmede, men det var måske en næppe nødvendigt og meld ud. For egentlig, kvinder var i forvejen så opskramt, at de ikke bare huskede at låse deres dørre, de andet skabtede sig også torg, gas og nye kraftige og låse til deres rude dørre, mange flyttede også ud af byen. De var så bange for denne her ser emorterik. I filmen følger vi de to undersøgende journalister Loretta McGloryland og Jean Cole fra advisen The Record American, som var nogle af de første til at kæde drabne sammen. Loretta McGloryland, som spilles af Kira Knightley, dedikerede alt sin tid til at undersøge denne her sag. Hun blev totalt opslugt af den, og vi får også en blik i de personlige konsekvenser den havde for hendes familieliv, og også den sexismen hun og kollegaen Jean Cole blev udsat for i deres jakt på at armaskere modern, fordi det her med kriminaljournalistik, altså at to kvinder skulle prøve at optræve lidt af denne her sag, det var helt forkert. Kriminaljournalistik var for mænd, og efterforskningsarbejde var for mænd. Og så kom de der, ikke to unge kvinder, og ville opklare sagne og gik op i det, og lykkedes altså også med at finde ud af ret meget, det kan man se her. Men ja, du kunne nok fortælle den modstand, de mødte her i begyndelsen af 60'erne. Og det var i øvrigt også dem, der gav modderen navnet The Boston Strangler. Jeg vil ikke afsløre mere om, hvad de med deres ukulighed

lykkedes med at afdække,
men det er en på alle måder fascinerende,
og barsk historie, inden der med et overraskende
twist til sidst, den skal du se.

Disney Plus Boston Strangler hedder den
in true crime thriller.

Ja tak.

Ja tak.

Den var på min radar.

Den skal se.

Den kan jeg godt forstå.

Jeg har en podcast med.

Igen.

Denne her hedder de voldsremte,

og vejen videre, den er lavet af organisationen

Hjælp voldsoffer med støtte fra råd for offerfonden.

Det er fem afsnit i alt,

og i episode 1, der bliver man først lige klædt fagligt på
med en introduktion til emnet, altså hvordan reagerer man
følelsesmæssigt, når man har været udsat for vold,
samt hvordan bearbejder og kommer man igennem.

Men så begynder de benhård personlige beretninger.

Først fortæller Brian om, da han blev slået ned livet udenfor sit hjem.

Et overfall, der kom til at betyde, at han mistede synet,
sin virksomhed, sin lejlighed, sin uafhængighed.

Alt.

Journalist Gitte Maja Massen, som fører os igennem de hårde fortællinger,
tager Brian med ud til det sted, hvor overfallet skete,
og han fortæller om de voldsomme konsekvenser, overfallet fik.

I episode 3, der hører vi om Lone, der var ud at handle
til sin søns 18-års fødselsdag, da hun,

tilfældigt og ekstremt brutalt blev overfaldet af en ung mand.

Han skubbede hende ind i hendes egen bil,

og slog løs på hende med en granitmorda,

altså morda, tror jeg, der hedder granitmorda, du ved sådan en.

En granitmorda lød, altså også...

Det var også meget, meget tæt på, at det var en granitmorda,
fordi Lone havde ingen puls, da hun ankom til hospitalet.

Hun burde måske egentlig have været død.

Men på mirakuløstvis så overlede hun,

og fortæller hende podcasten om, hvordan et ekstremt positivt livsyn
har givet hende et godt liv tilbage igen i dag.

Ja.

Sensyt inspirerende fortælling, voldsomt, men inspirerende.

[Transcript] Mørkeland / Episode 207

I de sidste to episoder, der handler det om to af amarmandens offere.

Wow.

Mandy blev hans sidste offere.

Hun var kun 17, da han i 2010 overfaldt, og voldt to hende i en kolonihave på Amar.

Hun fortæller om det, og hele rejsen siden hen i episode 4.

Og i sidste episode, der blev vi taget tilbage til oktober 1995.

Her brød amarmanden ind i en villa på Ingolbs Allee på Amar.

Fyr kvinder, fyr unge kvinder lå og sov, og gennem tre timer taget i serien, og voldt to hende alle fyr.

En af pigerne var 15 år gammel, da det skete.

Og her i podcastens sidste afsnit, der får vi hendes historie om, hvad der skulle til for, at hun kunne mærke sig selv igen.

Og altså, hvor er det vildt.

Ja, for hvor mange år siden, at det er jo mange år siden nu, hun er over voksen.

Det er jo 28 år siden, ikke?

Ja, men sådan noget her er jo ikke noget, man bare lige...

Det var det, jeg skulle tage at sige her, får man jo virkelig...

Finder man jo virkelig ud af, hvor længe sådan noget påvirker folk.

Ja, men hun fik jo altså lov til at gå i rigtig, rigtig lang tid uden at vide, hvem det var, der havde overfaldet hende.

Ja, der gik lang tid før han blev fundet.

Ja.

Det er virkelig, virkelig et lyt hver modige overlever, der fortæller deres historie.

Og det gør de jo også, så andre kan blive inspireret og føle sig mindre alene i det mørke, de nu kæmper med, ikke?

God anbefaling.

Ja, jeg vil lige høre det nævne, at hjælp-vols-offer, som har lavet podcasten, er en landstækende, frivillige organisation.

Og de hjælper offere, som har været udsat for personfarlige overgreb.

Altså det vil sige, voldrøveri, voldtægt og andre seksuelle overgreb.

Og de er tilbyder så professionelt bistand til at få den rette hjælp.

Det kan jo også være psykologhjælp, advokatbistand eller hjælp i forvindelse med afstatningen og i forsikringssager, ikke?

Og dem kan man altså tage fat i ved at gå ind på voldsoffer.dk og læse mere der.

Og gentagelige podcasten hedder.

Den hedder de voldsramte og vejen videre.

Ja.

God, god anbefaling.

I sidste uge, nej ikke i sidste uge, i forre i uge.

Prøv at høre, du sprænger rundt i tiden.

Kan du huske, du var også med afvigernes øg, der var sådan et dansk snakket om i sidste uge.

I sidste uge, men det var også to uge siden.

For to uge siden.

Der er anbefaltet du en podcast, der hedder Lyslat.

Den har vi fået rigtig meget respons på.

Ja, og jeg vil egentlig også bare sige, der er flere, der har sagt, at der også ligger en rigtig god dokumentar om det emne.

Station 2 har behandlet det.

Jeg tror også bare, at det er afsnit, hedder noget med Lyslat.

Ja, det tror jeg, du har ret i.

Det er et nye afsnit, som skulle være rigtig godt, hvis man er interesseret i det.

Og så vil jeg også sige, der er jo mange ting i det her.

Det er kompleks, det er ikke så nemt i forhold til, hvordan får man det gjort på en god måde?

Hvordan får man sikret, at folk kommer godt i gang med livet igen?

Prøv at høre, det er selvfølgelig ikke bare nemt.

Ja, der er noget, der hedder god Lysladelse, som ligesom en plan, kriminalforsorg, når kommunerne forsøger at følge og arbejde efter.

Så de her bruger kan komme i gang igen.

Jeg tænker, at vi får lavet et særrer afsnit på et tidspunkt, hvor vi får dykket ordentligt ned i det.

Hvad virker ægge? Hvad fortæller talene?

Ja, det gør vi.

Det er jo ikke så sot, at vi bare kan sige, at det fungerer aldrig, og nogle steder fungerer det måske bedre end andre.

Og nogle steder fungerer ned i girls.

Og andre ting fungerer ikke, og hvorfor er det så sådan?

I alt den respons, som der er kommet retur, så synes jeg bare, at det skiner igennem, at der er nogle fatlige passionerede mennesker, som arbejder på det her felt.

Og nokler for, at det skal være godt og det skal blive bedre.

Og som også selv er frustreret over, når det ikke virker.

Og når det ikke er godt nok.

Og som også er glade for, at der også bliver sat spot på det, der ikke virker.

Fordi selvfølgelig skal ting gøres bedre, hvis vi har muligheden, og det synes jeg måske vi har ikke.

Så vi lover et særfsnit, vi lover ikke, hvornår?

Nej, det kan vi ikke.

Nej, det kan vi ikke.

Ja.

Godt du, ja, men jeg synes, vi skal sige tak for i dag.

Det synes jeg også, og så høres vi ved igen om en uge til et helt og meldt afsnit.

Det er ikke noget særfsnit?

Nej, det er bare planen.

Godt du, ud og nødlivet i lige måde.

Vi snakkes i hej.

Hej.

Hej.